

సనాతన సారథి

అక్టోబరు 2018

‘అభయహస్తమెపుడు ఆర్తరక్షణనొసగు, అమృతత్వమునొసగు అంఘ్రియుగము’

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 61

సంచిక 10

అక్టోబరు 2018

ప్రచురణ తేదీ

సెప్టెంబరు 23

1. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	4
2. ప్రకృతి శక్తుల సద్వినియోగమే దేవీ ఆరాధన	దేవీ నవరాత్రుల దివ్యసందేశం	7
3. “‘సత్య’ మాత!!”		11
4. జ్ఞాన యజ్ఞ విశిష్టత	వేదపురుషవాణి	12
5. ఆరోగ్యనిలయం నుండి ఆనందనిలయానికి	జి.ఎస్.ఆర్.సి.వి. ప్రసాదరావు	15
6. వేదాలలో నిక్షిప్తమైయున్న జ్ఞానసంపద	డా॥ ఎన్. గోపాలకృష్ణన్	17
7. ముత్యాల సరాలు (ధారావాహికం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	20
8. అవతార వైశిష్ట్యానికి అద్దంపట్టే దివ్యచిహ్నాలు	డా॥ పణతుల రామేశమ్	23
9. ‘యో మాం పశ్యతి సర్వత్ర...’	‘సాయిదాసు’	26
10. శరణాగతి అంటే ఏమిటి?	ఇంటర్వ్యూ - ఇన్నర్వ్యూ	29
11. ప్రభువు సమక్షంలో సేవాభాగ్యం (చివరి భాగం)	కుప్పం విజయమ్మ	30
12. విజయదశమి వైభవం	కీ॥శే॥ బిరుదురాజు రామరాజు	32
13. త్రయీ బృందావనంలో... సాయికృష్ణుని సన్నిధిలో	డా॥ టి. రవికుమార్	34
14. ప్రశాంతి సమాచారం	డా॥ దివి చతుర్వేది	38

కవితాంజలి

1. జగన్నాథ	భువనచంద్ర	10
2. ఆద్యంతరహితా!	గంగిశెట్టి లక్ష్మీనారాయణ	14
3. సత్యసారథి	జె. బాపురెడ్డి	22

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతినిలయం

టెలిఫోన్: 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128, పుస్తకాలు మరియు ఆడియో వీడియో సీడీలకొరకు ఆర్డర్లు Extn. 162)

STD: 08555 ISD CODE: 0091-8555

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ పెడ్ (120’X40’)లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ప్రింటర్ అండ్ పబ్లిషర్ : కె.ఎస్. రాజన్, ఎడిటర్ : ఐ. శ్రీనివాసులు

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామోద్ధారోగో వాహ్యో

(గత సంఘిక తరువాయి - 56వ భాగం)

సీతా లక్ష్మణ సమేతుడై మన ఆశ్రమమున ప్రవేశించినాడు; మీరు దివారాత్రములు ఎవరిని ధ్యానించుచున్నారో, వారే ప్రత్యక్షముగా మీ చెంతకు వచ్చుచున్నారు. అహో, ఎంతటి సుదినము, ఎంతటి భాగ్యము!” అని మైమరచిపోయెను.

అంత అగస్త్యుడు దిగ్గునలేచి, వెతకబోయిన తీగ కాలికే చుట్టుకున్నట్లు భావించి, వేగముగా వెలుపలికి నడచెను. ఎదురుగా వచ్చుచున్న సీతారామలక్ష్మణులను చూచి అగస్త్యుడు కంటిధారలు కార్చుచూ, “నాథా! నాథా!” అని పరుగెత్తుకు వెళ్ళి రాముని గాఢముగా కౌగలించుకొనెను. అట్లే కొన్ని క్షణములు వృక్షమునకు అల్లుకొనిన లతవలె నిలచిపోయినాడు. భరించలేని ఆనందమును అందుకొని అగస్త్యుడు సీతారామలక్ష్మణులను ఆశ్రమములోనికి తీసుకొని వెళ్ళి ఉన్నతాననములపై కూర్చొన బెట్టి, ఫలపానీయముల తెప్పించి అందించెను. కుశలప్రశ్నలు వేయుచుండ అగస్త్యుడు కన్నులు మూసుకొని చిరునవ్వులు చిందులు ద్రొక్క ఆనందబాష్పములు రాల్చుచు, “నాథా! నా కంటే అదృష్టవంతుడు లేడని భావించుచున్నాను. సాక్షాత్ నారాయణుడు నా చెంతకు వచ్చుట, నా ఆశ్రమమున నివసించుట, నిజముగా ఇది కలయా, లేక సత్యమా అని అనిపించుచున్నది” అని వేయి విధముల తన సంతోషమును వెలిబుచ్చెను.

అంత రామచంద్రుడు, “మునిరాజా! మీవద్ద నాకు దాపరికము లేదు. నేను వనమునకు వచ్చుటకు కారణము మీకు విశదమే. అందుచేత నా సంగతి నేను ప్రత్యేకముగా ప్రకటించుకోలేదు. ఏప్రకారము ఋషులకు, మునులకు తపోభంగము కలిగించు రాక్షసులను సంహరింపవలెనో,

కొంతదూరము నడువగనే ఒక నది శబ్దము వినిబడెను. అంత ఆ నదిని వెతుకుచూ వెళ్ళగా ఆ నదికి పైభాగమున ఎత్తైన పర్వతమొకటి కనిపించెను. ఆ రెండింటికి మధ్యను సుందరమైన పూల తోటలు, వాటిమధ్య, కొలనుమధ్యనున్న తామర పుష్పమువలె, అగస్త్యుని ఆశ్రమమును చూచిరి. ఆ ఆశ్రమ మెంత మనోహరముగా కనుపించెనో చెప్పవీలు కాకపోయెను. కొన్ని నిమిషములు దానిని చూచుచూ సీతారామ లక్ష్మణులు స్తంభించిపోయిరి. ఆ వాతావరణము వర్ణనాతీతము. జలచరములు, భూచరములు సహజ వైరమును విడిచి అత్యంత మైత్రితో నివసించెను. సిద్ధులు, మునీశ్వరులు ఆ నదీతీరమున నిశ్శబ్దముగా తపస్సు ఆచరించుచుండిరి. ఆశ్రమమును సమీపించగనే, సుతీష్ఠుడు ముందుగా ఆశ్రమములోనికి పరుగెత్తి గురువు పాదములపైపడి నమస్కరించి, “ఓ దయాళూ! అయోధ్యాపతి కుమారుడు, జగదాధారుడు,

దైవదాసులను రక్షించవలెనో తమరు సెలవిచ్చిన ఆ రీతిగా చేతును”ని పలికెను. “ఓ మునీ! హేమంత ఋతువులో కమలములు నశించు విధమున, నేడు మునిద్వేషులు నశించుటకు సమయమాసన్నమైనది,” అని రాముడు తెలుపగనే, అగస్త్యుడు చిరునవ్వుతో, “ఓ నాథా! మీకు సర్వము విదితము. ఇట్లే నన్ను ప్రశ్నించుచున్నారో అర్థమగుటలేదు. ఇది నన్ను అనుగ్రహించు మాటలో లేక పరీక్షించు పలుకులో కూడ నిర్ణయించుకోలేకపోవుచున్నాను. అయితే, ఈ దర్శన స్ఫూర్తన సంభాషణల ప్రభావముచే మీ భావమును కొంతవరకూ తెలుసుకోగలిగితిని. అదియూ తమ కటాక్షమే.

“మీ మాయ మీ పాదాక్రాంతురాలై మీ భ్రుకుటి విలాసమును నిరీక్షించుచుండును. ఆ మాయయే మీ ప్రభావముచేత సమస్త దేవగణములను సృజించుచున్నది. మీ మాయ అజేయురాలు. మీ మాయ జీవుల నెంత కష్టపెట్టుచున్నదో ఆ సంగతి లోక ప్రసిద్ధము. కటాక్షించి నా విన్నపము నాలకింపుడు. మీ మాయ బొడ్డచెట్టువంటిది. దాని పండ్లవంటివి మాయాకల్పితములగు బ్రహ్మాండ కటాహములు. ఈ బ్రహ్మాండములోని చరాచర జంతుజాలములు ఆ పండ్లలోని పురుగులవంటివారు. వాని యందము పైపై జూడ చిత్రముగా నుండును. కానీ వాటి పొట్ట విప్పిచూడ పురుగులు లెక్కకు మిక్కుటము. ఈ బ్రహ్మాండఫలమునందాసక్తి కలవారు కాలస్వరూపులగు మిమ్ము చూచి భయపడుచుండురు. రామా! మీరు లోకారాధ్యులు. మనుజమాత్రునివలె మీరు నన్ను ప్రశ్నించుట, ప్రశంసించుట - ఇది యోగ్యముగా ఉన్నదా? నాకేదీ అక్కరలేదు. సీతా లక్ష్మణ సమేతులై మీరు నా హృదయమున నివసించుడు. ఒక వరమును నా కనుగ్రహింపుము. మీ సగుణరూప ధ్యానమే నాకు అభిమానము. అదే నా మతము, అభిమతము, వ్రతము కాన కటాక్షింపుము, కరుణింపుము.

“మీ దాసులకు గొప్పతనమిచ్చుట, మీరు అమాయకులవలె, యేమీ తెలియని పామరునివలె ప్రక్కకు తొలగుట మీ ఘనలీలలో ప్రధానమైన లీల కాన, వేరు మిమ్ము ప్రశ్నించక తమ అభీష్టమును అనుసరించుట నా కర్తవ్యము. సారెసారెకు నన్ను నీ మాయలో దింపి పరీక్షించకు తండ్రీ!” అని ప్రార్థించెను.

అంత రామచంద్రుడు, “మునివర్యా, ఈ ప్రాంతములు మీకు సహజ పరిచయము కనుక ఎక్కడ నేను సీతా లక్ష్మణులతో నివసించుటకు యోగ్యమో మీరు నిర్ణయించుటలో తప్పేమున్నది? ఇది లోక ప్రవృత్తి కదా!” అని జవాబివ్వగా అగస్త్యుడు, “నాథా! అడిగితిరి కనుక ఆజ్ఞను జవదాటక తెలుపనెంతును. అతి సమీపమున పవిత్ర గోదావరి ప్రవహించుచున్నది. ఆ మహానది యుగముల తరబడి సజీవమై ప్రవహించునట్టిది. దాని సమీపమున దండకారణ్యము కలదు. ఆ దండకారణ్యమును పవిత్రము చేసిన, ఋషులకు సమస్త సుఖములు చేకూర్చినవారగుదురు. కారణమేమన, ఆ వనము మునిరాజు శాపముచే తపించుచున్నద”నెను.

అంత రాముడు, “అగస్త్యా! ఆ శాప వృత్తాంతము సీత వినగోరుచున్నది. విపులముగా తెలుపుమ”ని కోరగా, అగస్త్యుడు, “ఓ నటనసూత్రధారి! ఒక సమయమున పంచవటీ తీరమున దుర్భిక్షము వచ్చెను. అప్పుడు మునులందరు గౌతమ ఋషిని ఆశ్రయించిరి. అతడు తపోమహిమతో విశేషకాలము ఆశ్రయించిన మునులను పోషించెను. దుర్భిక్షకాలము తీరగనే ఋషులందరూ తమతమ స్వస్థానములకు పోతలంచిరి. అయితే, వేషధారులైన కొందరు ఋషులు, గౌతమ ముని శక్తి సామర్థ్యములను చూచి ఓర్వలేక కొన్ని కుట్రలు పన్ని అతనిని యేరీతిగావైనా నిందలపాలు చేయవలెనని భావించి, ఒక బక్కగోవును వెతికి, కొన్ని క్షణములలో ప్రాణము వీడునట్టి దానిని

తీసుకొని వచ్చి, ఆశ్రమంలో పచ్చగా ఆకర్షణీయముగా ఉన్న ప్రదేశమున ప్రవేశింపజేసిరి. గౌతముడు బయటకువచ్చి, శోభాయమానమైన పూలమొక్కలను, లేవలేక తినలేక, ప్రాణములు వీడుటకు సంసిద్ధముగా ఉన్న ఆ బక్కగోవును చూచి, పూలమొక్కలు పాడు చేయుచున్నదని తలంచి దానిని లేపి బైటకు త్రోలుటకై ప్రయత్నించగా ఆ ప్రయత్నములోనే, అనగా స్పృశించిన తత్క్షణమే ఆ గోవు అక్కడే ప్రాణములు వీడెను. అంత కుట్రలు పన్నిన వేషధారి ఋషులు గౌతమునికి గోహత్యా పాపమును అంటగట్టిరి, పుట్టించిరి. అతనిని దూషించిరి. అంత గౌతముడు గోవు ప్రాణములు వీడుట యోచించి, అది సకాల వర్జితమా లేక తనచే ప్రాణములు వీడటమా అని కొంత ధ్యాననిష్ఠుడై సత్యమును గమనించెను. ఇది ఋషులు పన్నిన నాటకమని తెలుసుకొని, ఆ వనమున ఇట్టి కపట ఋషులు నివసించకూడదని తలంచి, “ఈ వనము భ్రష్టమగుగాక! ఈ వనమున రాక్షసులు మాత్రమే నివసింతురు గాక!” అని శపించెను.

“దండకుడను రాజు గురుపుత్రికను బలాత్కారంగా చెరబట్టెను. ఆమె భృగుమహాముని బిడ్డ అగుటచే తన తండ్రికి విన్నవించినది. తండ్రియైన భృగుమహర్షి కోపించి, అతని రాజ్యముపై ధూళి వర్షమును కురిపించెను. అందువలన మట్టిమయమై ఈ రాజ్యము వనముగా మారెను. దండకుని రాజ్యము వనముగా మారుటచేత, దండకారణ్యముని పేరు పడెన”ని తెలిపెను.

“ఓ రఘువంశతిలకా! తాము ఆ వనమున నివసించిన, అందులోని రాక్షసులు నశింతురు. ఆ ప్రదేశము శాపవిముక్తిని పొందును. ఋషులకు సత్సంకల్పములు పెరుగును. అనేకవిధముల లోకోపకారము కలుగును. ఋషుల శాపములు

తీరుటచేత, శపింపబడిన ఋషులకుకూడా ఆనందము కలుగును” అని అగస్త్యుడు కోరగా, “సరి, చాలా మంచిద”ని అగస్త్యునివద్ద సెలవు తీసికొని సీతా లక్ష్మణులతో దండకారణ్యమునకు రామచంద్రుడు బయలుదేరెను. అగస్త్యుడు రామచంద్రునకు నమస్కరించి, యెంతో కాలమునుండి తన చెంత నుంచుకొనిన కొన్ని అస్త్రములు తానుపయోగించుటకు వీలుకానందున వాటిని రామచంద్రునకు అందించి, “నా సర్వబలము తామే. ఈ అస్త్ర బలములు నన్ను రక్షించవు. రామానుగ్రహబలమే నిజమైన బలము, నిజమైన రక్ష” అని పలికి, వాటిని గైకొనుమని ప్రార్థించెను.

అగస్త్యుని ప్రార్థనను మన్నించి రాముడు ఆ అస్త్రములను అందుకొని ఆశ్రమము వీడెను. సీతారామలక్ష్మణులు దండకారణ్యమున ప్రవేశించిన తరువాత అంతవరకూ యెండబారిన వృక్షములు చిగుళ్ళుపెట్టి మొదలిడెను. మొద్దుబారిన లతలు పుష్పగుచ్ఛములు వేసెను. అరణ్యము పచ్చగా, రంగు రంగులుగా, ప్రకృతి సౌందర్యమును చేసుకొనెను. అందులో నివాసయోగ్యమయిన ప్రదేశమును వెతుకుతూ పంచవటీ తీరమునకు చేరిరి.

అక్కడ వృద్ధుడైన జటాయువును చూచిరి. అతను పూర్వము దశరథుని మిత్రుడు, గృధ్రరాజు. అందువలన అతనికి దశరథుని మరణవార్తను శ్రీరాముడు తెలిపి, అతనిని శాంతపరచి, తన పరిచయమును తనకు తాను చేసుకొనెను. గోదావరీ తీరమున ఒక పర్ణశాలను నిర్మించుటకు నిర్ణయించిరి. జటాయువు మైత్రి దినదినమునకు అధికమగుటచేత అక్కడి వాతావరణము, ప్రదేశములయొక్క స్థితిగతులు చక్కగా తెలుసుకొని, ఆ రాత్రి అక్కడే ఒక వృక్షము క్రింద కాలము గడిపిరి.

(సశేషం)

ప్రకృతి శక్తుల సద్వినియోగమే దేవీ ఆరాధన

దేవీ నవరాత్రులు అనగా ఏమిటి? చీకటితో కూడినది రాత్రి. చీకటి అనగా అజ్ఞానమే! కనుక, మానవత్వంలో ప్రవేశించిన తొమ్మిది రకములైన 'చీకట్ల'ను పారద్రోలి ప్రకాశాన్ని అనుభవించే నిమిత్తమై ఈ దేవీ నవరాత్రులను జరుపుకొంటున్నాము.

దేవి అనగా ఎవరు? పార్వతీ పరమేశ్వరులు, లక్ష్మీ నారాయణులు, సరస్వతీ బ్రహ్మ - అనే నామాలలో పరమేశ్వరుని ముందు పార్వతిని, నారాయణుని ముందు లక్ష్మిని, బ్రహ్మ ముందు సరస్వతిని పెట్టడంలో గల ఆంతర్యమేమిటి? మానవుడు శక్తిమయమునందే

ఆవిర్భవించాడు. దుర్గ, లక్ష్మి, సరస్వతుల సమ్మిళిత స్వరూపమే శక్తి. ఈ మూడు ప్రకృతియొక్క శక్తులే! ఈ ప్రకృతి సత్పరజస్తమో గుణములతో కూడినది. సాత్విక గుణమే సరస్వతి; రజోగుణమే లక్ష్మి; తమోగుణమే పార్వతి. త్రిగుణాలతోకూడిన ఈ ప్రకృతిని స్వాధీన పరచుకోవడానికి, ప్రకృతి అనుగ్రహాన్ని పొందడానికి మానవుడు దుర్గా లక్ష్మీ సరస్వతుల పూజను ఆచరిస్తూ వచ్చాడు. వీరు మువ్వరూ దేవతలు కాదు, మూడు గుణములే!

మొట్టమొదట ప్రకృతి ఆరాధన చేసి తద్వారా పరమాత్ముని అనుగ్రహాన్ని పొందాలి. ఒకటి పురుష ప్రయత్నం, రెండవది దైవానుగ్రహం... పరమాత్ముని విస్మరించి, ప్రకృతిని అనుభవించాలనుకునేవాడు రావణాసురునివలె పతనం చెందుతాడు. హృదయ పరిశుద్ధత, వాక్పరిశుద్ధత, కర్మపరిశుద్ధత - ఈ మూడింటిద్వారానే భగవదనుగ్రహం లభిస్తుంది. దీనికే 'త్రికరణశుద్ధి' అని పేరు. సకలైశ్వర్యస్వరూపిణియైన లక్ష్మియే - హృదయం; వాగ్దేవతాస్వరూపిణియైన సరస్వతియే - వాక్య; దుర్గాదేవియే - క్రియాశక్తి. "మనస్వేకం వచస్వేకం కర్మణ్యేకం మహాత్మనాం" అన్నారు. ఇట్టి త్రికరణశుద్ధిని పొంది అజ్ఞానాన్ని నిర్మూలించుకొనుటకే దేవీ ఆరాధనలు ప్రారంభించ బడినవి.

అపరాప్రకృతి - పరాప్రకృతి

ఈ దేహము ప్రకృతియందు పుట్టినది. ప్రకృతి రెండు విధములు: 1) అపరాప్రకృతి. 2) పరాప్రకృతి. కామక్రోధ లోభమోహ మదమాత్మర్యాదులు, మనో

చిత్త అహంకారములు - ఈ తొమ్మిదింటితో కూడినదే అపరాప్రకృతి. ఇంక, రెండవదైన పరాప్రకృతియే - ప్రాణము. అష్టైశ్వర్యాలు ఎంత ఉన్నప్పటికీ దేహంలో ప్రాణమే లేకపోతే అది 'శవం' అవుతుంది. కనుక, పరాప్రకృతి అనగా చైతన్యమే. అపరాప్రకృతికి సంబంధించిన పాంచభౌతికతత్త్వమును వశం చేసుకొని పరాప్రకృతిలో లీనంకావడమే మానవత్వము యొక్క విశిష్టత.

మోహక్షయంకోసమే దేవీ ఆరాధనలు

ఈనాడు జనాభా పెరిగిపోయిందేకాని, మానవుల్లో ముముక్షుత్వం తరిగిపోయింది. ఆస్తికభావము తరిగి పోయి నాస్తికభావము పెరిగిపోయింది. అసలు మోక్షము అనగా ఏమిటి? మో - అనగా మోహము; క్ష - అనగా క్షయము; ము - అనగా ముక్తి. కనుక, మోహము క్షయమైనప్పుడే మనకు ముక్తి లభిస్తుంది. ఈ మోహమును క్షయము చేసుకొనే నిమిత్తమే దేవీ ఆరాధనలు జరుపుతున్నాం.

లక్ష్మీ గలగలలాడుతూ వచ్చి మానవుని అనేకమైన భ్రాంతులలో ముంచుతుంది. సరస్వతి కిలకిలలాడుతూ వచ్చి మాటలను పరిశుద్ధమైన మార్గంలో ప్రవేశపెట్టి మానవుని అనేకవిధాలుగా ఉల్లాసపరుస్తుంది. ఇంక, దుర్గ తళతళలాడుతూ ఉంటుంది. ఈ మువ్వరినీ వశం గావించుకొనే నిమిత్తమై ఈ నవరాత్రులు - మూడు భాగాలుగా విభజింపబడినాయి. దుర్గాపూజతో ప్రారంభమై, లక్ష్మీపూజతో కొనసాగి, సరస్వతీపూజతో అంత్యమవుతున్నాయి. ఈ నవరాత్రులలో విద్యార్థులు పుస్తకాలకు పూజ చేస్తారుకాని, తమ మస్తకాలకు పూజ చేయరు! కనుకనే, ఈనాటి సంస్కృతి క్షీణించిపోతున్నది.

భారతీయుల పర్వదినములన్నీ దివ్యమైన భావములతోకూడినవే. కాని, నేడు బాహ్యచారములలో మునిగిపోయి వ్రతాలు, పూజలు, అర్చనలు మొదలైన

వాటిని శ్రద్ధాభక్తులు లేకుండా ఆచరిస్తున్నారు. “కేశవాయ నమః, మాధవాయ నమః” అని మంత్రాలు చదువుతుంటారేగాని, దేహాన్ని మాత్రం అనేకవిధాలుగా కదుపుతూ ఉంటారు. దేహాన్ని మనస్సును నిశ్చలంగా ఉంచుకోవాలి. నీ దేహమే నిశ్చలంగా లేనప్పుడు ఇంక మనస్సు మాత్రం నిశ్చలంగా ఉండగలదా?! మానవుని మనస్సు పాత్రలోని జలము వంటిది. పాత్ర కదిలితే జలము కదలకుండా ఉండగలదా?! అందుచేతనే ధ్యానం చేసే సమయంలో దేహం కదలకుండా ఉండేటట్లు అభ్యాసం చేయాలి. దేహం సరియైన స్థితిలో ఉన్నప్పుడు మనస్సుకూడా సరియైన స్థితిలో ఉంటుంది. మనో దేహములు నిశ్చలంగా ఉన్నప్పుడే బుద్ధి వికసిస్తుంది. బుద్ధి వికసించినప్పుడే జ్ఞానం ప్రకాశిస్తుంది. అప్పుడే “జ్ఞానాదేవతు కైవల్యం” అన్నట్లుగా, మనకు కైవల్యం ప్రాప్తిస్తుంది.

ఈనాటి మానవులు ఒక్క రెండు నిమిషాలైనా స్థిరంగా కూర్చోలేకపోతున్నారు. అంతేగాక, కూర్చోనే సమయంలో నడుమును వంచుతారు. ఈవిధంగా కూర్చోవడంవలన మూలాధారమునుండి సహస్రారము వరకు ప్రయాణించవలసిన కుండలినీ శక్తి పెడమార్గం పడుతుంది. అందుచేతనే, మానవుడినాడు ‘మ్యాడ్ మంకీ’గా మారిపోతున్నాడు. కోతులు ఒక్క క్షణమైనా స్థిరంగా కూర్చోలేవు. కోతులనుండియే మానవుడు రావడంచేత ఆ పాతవాసనలు ఇంకా అతణ్ణి వదల్లేదు. ఇట్టి మానవత్వాన్ని, పవిత్రమైన మార్గంలో ప్రవేశపెట్టి దైవత్వంలో చేర్చడానికి ఈ నవరాత్రులు ఏర్పడినాయి. నవరాత్రులు వచ్చాయంటే ఆడవారంతా బొమ్మలు పెట్టటము, పూజలు చెయ్యటము, బొమ్మల కొలువులు పెట్టటము చేస్తుంటారు. ఈ బొమ్మలన్నీకూడను ప్రాకృతమైన స్వరూపాలు. ఈ స్వరూపాలన్నియు మృణ్మయములే! ఈ మృణ్మయమైన స్వరూపములను పూజించటంద్వారా చిన్మయమైన దివ్యత్వాన్ని పొందాలి.

‘పొర’ బాగుండాలంటే పొగ తగ్గాలి

విద్యార్థులారా! పైన ఏదో ఉన్నదని మనం భ్రమిస్తున్నామేకాని, అక్కడున్నదంతా “ఈథర్” మాత్రమే. దానికింకా పైన “ఓజోన్ పొర” ఉంటున్నది. సూర్యునియొక్క తీక్షణమైన కిరణాలు భూమిని నేరుగా చేరకుండా ఈ పొర కాపాడుతున్నది. ఈ ఓజోన్ పొర లేకపోతే భూమిపై నీరుకూడా ఉండదు; దానితో ప్రళయం సంభవిస్తుంది. ఈనాడు సాంకేతిక విజ్ఞానము అభివృద్ధి కావడంచేత అనేక వాహనాలు కనిపెట్టబడి, అనేక ఇండస్ట్రీలు అభివృద్ధి చెంది వాటినుండి బయలుదేరే పొగ ఈ ‘ఓజోన్ పొర’ను నాశనం చేస్తున్నది. ఇప్పుడా పొరలో రంధ్రం కూడా ఏర్పడింది. కనుకనే, కొన్ని సూర్యకిరణాలు నేరుగా భూమిని చేరుతున్నాయి. ఈనాడు దీనిని నివారించడానికై అనేక దేశాలు ఏకమై ఎన్నోవిధాలుగా ప్రయత్నిస్తున్నాయి. అయితే, ఈ సమస్యను ఏవిధంగా నివారించవచ్చును? వాహనాలనుండి, ఇండస్ట్రీలనుండి వచ్చే పొగను తగ్గించాలి. మొట్టమొదట మనము ఉన్నదానిని కాపాడుకోవాలి. ఈనాడు సైన్సుయొక్క అభివృద్ధి సంకుచితమైన మార్గంలోనే ప్రయాణిస్తున్నది. కాని, విశాలమైన భావాన్ని పెంచుకొంటే అందరూ సుఖంగా ఉంటారు.

ఎంత అవసరమో అంతే ఉపయోగపెట్టుకో!

ఈ నవరాత్రులను జరుపుకోవడంలో ఉద్దేశ్య మేమిటి? ప్రకృతిని ప్రార్థించి, ప్రకృతి శక్తులను క్రోడీకరించి వాటిని పోషించుకోవాలి. ఏమిటి ప్రకృతి శక్తులు? కరెంటు ఉంది. ఈ ‘లైటు’ని ఈనాడు మనం దుర్వినియోగం చేస్తున్నాము. దీనివలన దేశానికి ఎంతో అపకారం చేస్తున్నాము. ఎంతవరకు మనకు అవసరమో అంతవరకే దీనిని ఉపయోగపెట్టాలి. అలాగే నీరు నీకెంత అవసరమో అంతమాత్రమే ఉపయోగపెట్టుకో! ఉదాహరణకు

భోజనం చేసిన తరువాత ఒక గ్లాసుతో నీరు తీసుకుని చెయ్యి కడుక్కో! అలా కాకుండా ట్యాప్ ను తిప్పేది, బుస్సున నీటిని వదిలేది! ఒక గ్లాసుడు నీటితో పూర్తిచేసే పనికి ఒక బిందెడు నీళ్ళు ఖర్చు పెడుతున్నారు. ఈవిధంగా గంగను మనం వ్యర్థం చేసినట్లు అయిపోతుంది. అట్లే, గాలిని ఏమాత్రం అపవిత్రం చేయరాదు. మంచి శబ్దాలను గాలిలో ప్రవేశపెట్టాలి. ఈ పవిత్రమైన శబ్దాలు గాలిలో సర్వత్రా వ్యాపించి మనం పీల్చుకొనే ప్రాణవాయువులో కూడా చేరిపోతాయి. ఎట్టి గాలిని పీల్చుతామో అట్టి భావాలే మనలో ఆవిర్భవిస్తాయి. నగరసంకీర్తనలు, భజనలు చేయవలసిందిగా చెప్పడంలోగల అంతరాధ్యమిదే. భగవన్నామాన్ని స్మరించడంచేత వాతావరణమంతా పవిత్రమవుతుంది.

యంత్రశక్తిని మించినది మంత్రశక్తి

శ్రీకృష్ణుడు ఒకేసారి అనేకమంది గోపికల ఇళ్ళలో దర్శనమిచ్చేవాడని అంటుంటాము. కాని, ఒకే సమయంలో ఒకే వ్యక్తి అనేకచోట్ల దర్శనమిచ్చాడంటే ఈనాడు ఎవ్వరూ నమ్మరు; ఇది అసాధ్యమని వాదిస్తారు. ఇట్టివారందరూ మూర్ఖులనే చెప్పవచ్చును. ఎందుచేతనంటే - ఎక్కడో ఢిల్లీలో ప్రధానమంత్రి మాట్లాడితే, అది దేశమంతటా రేడియోలలో వినిపిస్తున్నది; టీవీలలో కనిపిస్తున్నది. ఈవిధంగా, ఒకే సమయంలో ఒక వ్యక్తి ఇన్ని ప్రదేశాలలో కనిపిస్తుంటే, దీనిని వారు నమ్మటం లేదా? ఇంక, ఆనాడు కృష్ణుడు ఒకేసారి గోపికలందరి ఇళ్ళలో దర్శనమిచ్చినాడంటే ఎందుకు నమ్మకూడదు?! యంత్రశక్తిలోనే ఇంత ప్రభావం ఉంటే, మంత్రశక్తిలో ఇంకెంత మహిమ ఉండాలి! యంత్రశక్తికంటే అధికమైనది మంత్రశక్తి ప్రభావం. మధురలో ఉన్న కృష్ణుడు వ్రేపల్లెలోకాని, హస్తినాపురంలోకాని లేక, ఇంకెక్కడైనా కనిపించ వచ్చును. అయితే, అందుకు హృదయమనే రేడియోలో

దివ్యభావం పెట్టుకోవాలి. కరెక్టు 'స్టేషను' ట్యూన్ చెయ్యాలి. అదియే ఏకాగ్రత. అది జరిగితే ఎక్కడైనా సాక్షాత్కారం లభిస్తుంది. మనం రేడియోలో 'ట్యూనింగ్' సరిగా చేయకపోతే "న్యూస్" రాదు, "న్యూసెస్" (Nuisance) వస్తుంది. నీ హృదయమనే రేడియోలో ఏకాగ్రత అనే 'ట్యూనింగ్' సరిగా చేసినప్పుడే సాక్షాత్కారం కలుగుతుంది. ధ్యానంలో కూర్చొన్నప్పుడు ఏకాగ్రత కుదరడం లేదంటే - నీవు హృదయాన్ని సరిగా 'ట్యూన్' చేయలేదని అర్థం. ఈనాటి మానవుల పరిస్థితి 'చిత్తం చెప్పలపైన, మనిషి మందిరంలోన' అన్నట్లుగా ఉన్నది. నీ మనోబుద్ధులను స్థిరంగా ఉంచుకోవాలి. చెట్టు స్థిరంగానే ఉంటుంది. కాని,

గాలి వీచినప్పుడు అది అటూ ఇటూ కదలుతుంటుంది. స్థిరంగా ఉండే చెట్టు ఈవిధంగా కదలడానికి కారణం మేమిటి? అది దాని స్వభావం కాదు; వాతావరణ ప్రభావమే. అదేవిధంగా, నీ మనస్సు స్థిరంగా లేకపోవడానికి కారణం - నీ స్నేహితుల ప్రభావమే; నీ చుట్టూ ఉన్న వాతావరణమే దీనికి కారణం. కనుక, సత్సంగంలో చేరాలి. అప్పుడే మనలో సద్భావాలు అవిర్భవిస్తాయి.

ఈనాడు దేవీ నవరాత్రులు ప్రారంభమవుతున్నాయంటే ప్రకృతికి ప్రార్థనలు ప్రారంభమవుతున్నాయి. పవిత్రమైన ప్రకృతి శక్తులను సద్వినియోగపరచుకొని జన్మను సార్థకం చేసుకోవాలి. ❖

జగన్మాత

భువనచంద్ర

ప॥ సాయి నామము తలచినా... సాయిమాతను కొలచినా
బాధలన్నీ తొలగి బ్రతుకు ప్రేమమయమైపోవుగా
ఏలుకో సాయి... మమ్మేలుకో సాయీ ॥సాయి॥

చ॥ సాయి ఉన్నచోటనే భక్తి శక్తిగ మారుగా
సాయి అభయముచేతనే సర్వ శుభములు కలుగుగా
సాయి నిలయమె సర్వవిద్యల కాలవాలము తెలియగా
సాయిమాత ఉండగా అనాథలెవరూ కారుగా
ఏలుకో సాయీ... భక్తుల నేలుకో సాయీ ॥సాయి॥

చ॥ సాయియే మంగళ గౌరీ... సాయియే శ్రీమహాలక్ష్మీ
సాయియే వేదమాత... సాయియే శ్రీశారదాంబ
సాయియే కల్పవల్లీ... సాయియే జగమేలు తల్లీ
సాయియే పరిపూర్ణమైన అమ్మలకు అమ్మ....
ఏలుకో మాతా.... భక్తుల నేలుకో మాతా.... ॥సాయి॥

“‘సత్య’ మాత!!”

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు తమ దివ్య హస్తాలలో ఇద్దరు పసిపిల్లలను పొదివి పట్టుకొని తమ దివ్యమాతృప్రేమను వర్షిస్తున్న ఛాయాచిత్రమును ‘సనాతన సారథి’ 1961 నవరాత్రి (దసరా) సంచికలో ముందు పేజీలో ప్రచురించటానికి ముందుగా కస్తూరిగారు అనుమతికోసం దానిని స్వామివారికి చూపించారు. ఆ ఛాయాచిత్రానికి సంపాదక మహాశయులు ‘సత్యసాయి మాత’ అనే శీర్షికను అలంకరించారు.

భగవానులు ఆ ఫోటోను, శీర్షికను చూస్తూ, - “ఇందులో ‘సాయి’ ఎందుకు? ‘సత్యమాత’ అంటే సరిపోతుంది కదా!? పిల్లల్ని ఈ ప్రపంచంలోకి తీసుకు వచ్చి, వారిని పెంచే తల్లులు భౌతికమైన తల్లులు మాత్రమే! నేనొక్కడినే నిత్యమైన ‘సత్య’మాతను” అని చెప్పి, ఆ సంపాదక మహాశయులవారికి తమ దివ్య మాతృత్వపు ‘సత్యాన్ని’ మరొకసారి గుర్తుచేశారు.

ఒకానొక సందర్భంలో, చిత్రావతీ తీర విహారంలో తమను పరివేష్టించి ఉన్న భక్తజ్ఞాందంలోని ఒకరు, “స్వామీ! తమరిని ఏవిధంగా ప్రార్థించాలో దయచేసి ఆ ప్రార్థనను తామే సెలవివ్వండి!” అని వినయపూర్వకంగా అభ్యర్థించగా, ఆ భక్తునికి వ్యక్తిగత ప్రార్థనను స్వామి స్వయంగా ప్రసాదించారు. సర్వులకూ అన్వయించేది కాబట్టి, ఆ ప్రార్థనను ఇక్కడ పేర్కొనటం జరుగుతోంది:

“సాయిమాతా! మేమెల్లరమూ మీ గర్భకోశములోని పిల్లలము. తల్లి తన గర్భాశయములో పెరుగుతున్న శిశుపిండము తనను కదలికలతో పోట్లు పొడుస్తున్నా, ప్రేమతో ఆ పొట్లను ఏవిధంగా భరిస్తుందో, ఆవిధంగానే, మీ పిల్లలమైన మేము చేసే తప్పిదాలనే బాధాకరమైన పోట్లనుకూడా మీరు పరమ సహనము, కరుణ, ఓర్పులతో భరించి సహించగలందులకు ప్రార్థిస్తున్నాము. మీ పిల్లలమైన మాకొరకై ప్రతి పనినీ ఆనందముగా చేస్తున్న మాతృమూర్తి మీరు. దుర్గామాతగా మీరు మా కష్టాలను పారద్రోలి, మమ్ము రక్షించండి; సరస్వతీమాతగా మాకు జ్ఞానభిక్ష ప్రసాదించండి; లక్ష్మీమాతగా మీరు మాకు తగినట్లుగా సిరిసంపదలు ప్రసాదించండి; మాతా అన్నపూర్ణేశ్వరిగా మాకు ప్రేమమీర ఆహారం తినిపించండి. మేము మీ పిల్లలము, కావున, మేము ప్రార్థించకనే మీరు మాకు అవసరమైనవి తమ సంకల్పానుసారము ఆయా సమయ సందర్భాలకు తగినట్లు ప్రసాదిస్తూనే ఉంటారు; అయినప్పటికీ, మా సంతృప్తికొరకు మేము మిమ్ము ప్రార్థిస్తూనే ఉంటాము. మాతా! మాకు భక్తి అనే ఆహారమును హృదయాల నిండుగా; జ్ఞానము అనే భోజనమును మా మెదడుల నిండుగా ప్రసాదించండి. అంతటా, అన్నింటా అంతర్భూతమై యుండు ఏకైక శక్తి మీరే అని గ్రహించగల దృష్టిని మాకు ప్రసాదించండి!!”

స్వామివారు నిర్దేశించినవిధముగా సర్వశక్తిమయులైన ‘సత్య’మాతను ప్రార్థించి, వారి అనంత ప్రేమానుగ్రహాలకు పాత్రులమవుదముగాక! ❖

వేదపురుషవాణి:

జ్ఞాన యజ్ఞ విశిష్టత

వేదశాస్త్రములు వివరించి బుధులచే
చదివించవచ్చు, తా చదువవచ్చు
యజ్ఞ యాగ తపము లధికార జనులచే
చేయించవచ్చు, తా చేయవచ్చు
ఇలలోన గల తీర్థములకేగ నన్యులకు
బోధించవచ్చు, తా పోవచ్చు
అష్టాంగ యోగంబు అన్యులకు బోధ
నలుపంగవచ్చు, తా నలుపవచ్చు

కాని దేహేంద్రియములరికట్టి మనసు నిల్చి
అంతర్ముఖము చేసి అనవరతము
నిశ్చల సమాన చిత్తులై నిలువగలరా?!

ఇంతకన్నను వేరెద్ది ఎఱుకపరతు?!

ప్రేమస్వరూపులారా!

మానవుడు ప్రతి కార్యమును ఒక ఉద్దేశ్యముతో, ఒక ఆశయంతో, ఒక లక్ష్యముతో ప్రారంభిస్తున్నాడు. ఏ కార్యముకానీ, యే విషయముకానీ, యే పనినైనా భగవత్ ప్రీత్యర్థముగా, నిష్కామకర్మగా, అహంకార రహితముగా చేసిన, అట్టి కర్మలు యజ్ఞములుగా రూపొందుతాయి. “యజ్ఞో వై విష్ణుః” అనగా, అహంకారరహితమైన, స్వార్థరహితమైన, పరమాత్మ ప్రీత్యర్థంగా చేసిన కర్మ విష్ణుస్వరూపమేనని మనకు యిందులో నిర్ణయమవుతుంది.

మానవుడు తెల్లవారి లేచినది మొదలు రాత్రి నిద్రపోయేంతవరకు పంచమహాయజ్ఞములను ఆచరిస్తున్నాడు. అవి - దేవయజ్ఞము. పితృయజ్ఞము, ఋషి యజ్ఞము, అతిథి యజ్ఞము, భూతయజ్ఞము అనునవి. పశుపక్ష్యాదులకు ఆహారము నిడుట భూతయజ్ఞమనబడును. తల్లిదండ్రుల ఆజ్ఞను శిరసావహించి, వినయ విధేయతలను ప్రకటించి వారికి సేవచేయడం పితృయజ్ఞము. ఋషులు స్వార్థరహితులై తాము తరించి, తోటివారిని తరింప జేయాలనే ఉద్దేశ్యంతో అనేక పరిశోధనలు సలిపి, ఇహమునకు, పరమునకు అనేక సాధనా మార్గములను కనిపెట్టారు. చేయతగినవేవో, చేయరానివేవో విధి విధానములను వివరించి, వీటికి శాస్త్రములు అని పేరు పెట్టారు. ఈ శాస్త్రములను ఉల్లంఘించక, వాటి ప్రకారము తు.చ. తప్పక నడచుకోవడమే ఋషి యజ్ఞము. భగవంతుడు ఇచ్చినటువంటి దేహమును సదాచారములలోను, సత్కర్మలలోను, సత్ప్రవర్తనలోను ప్రవేశపెట్టడం దేవయజ్ఞము. ఇంటికి వచ్చిన

బంధువులు, అతిథులకు భోజనము పెట్టి క్షేమ సమాచారములు కనుగొనుటయే అతిథి యజ్ఞము. ఇవన్నీ నిత్యజీవితములో జరిగే యజ్ఞములే. ఈ అన్ని యజ్ఞములకంటే జ్ఞానయజ్ఞము ఉత్కృష్టమైనదని భావిస్తూవచ్చారు.

జ్ఞాన యజ్ఞమనగా ప్రత్యేకించి ఒక గ్రంథమును పఠించి, విజ్ఞాన ప్రజ్ఞానములతో ఆచరించేదికాదు. స్వార్థరహితమైన, అహంకారరహితమైన కర్మలే జ్ఞాన యజ్ఞము. కేవలము గ్రంథపఠనము, పఠనమువల్ల వచ్చే జ్ఞానము జ్ఞానము కాదు. ఇది పుస్తక జ్ఞానమో, ముస్తక జ్ఞానమో కావచ్చును. విద్యలన్నియు నేర్చిన వివేకుడని కొంత పేరు సంపాదించుకోవచ్చునేకాని, స్వార్థరహితమైన, అహంకారరహితమైన భావము వాటివలన అభివృద్ధికాదు. ఏ విద్యలూ నేర్వనప్పటికీ, అహంకారరహితమైన, స్వార్థరహితమైన కర్మలు ఆచరించటమే జ్ఞానయజ్ఞంగా రూపొందుతుంది. భగవంతుని తృప్తిపరచాలనుకుంటే, భగవంతుని కర్పితము కావాలనుకుంటే, భగవంతుని పోషణను అనుభవించాలనుకొంటే స్వార్థరహితమైన, అహంకార రహితమైన భావములను, లోకకల్యాణానికి సంబంధించిన భావములను మనలో అభివృద్ధి గావించుకోవాలి. నిత్యజీవితమును ఒక యజ్ఞముగా భావించి, మన వాంఛలను సమిధలుగా, కామమును నేయిగా హోమముచేసి, మనలోని పశు గుణములను మనస్సునే యజ్ఞవేదికపై బలి చేయాలి.

పూర్ణాహుతి అనగా యజ్ఞసమాప్తి అంటున్నాము. సమాప్తి అనగా బ్రహ్మప్రాప్తి అని ఒక అర్థము. పూర్ణాహుతి అనగా ఆత్మార్పణ అని అర్థము. దీనిని అర్పితము చేయుటే పూర్ణాహుతియొక్క లక్ష్యము. శరణాగతి తత్త్వమునకుకూడ పూర్ణాహుతి అనే పేరు ఉన్నది. ఈనాడు శరణాగతి అనే పదము ఏరీతిగా ఉపయోగిస్తున్నారంటే, “మదీయ ధన దారాది సర్వభార సమర్పితం...” అనగా, “నా దేహము, నా

మనస్సు, నా ఆస్తి, నా సర్వము నీకు అర్పితము చేస్తున్నాను” అంటున్నాము. ఇది చాలా పొరపాటు. ఇది కేవలం అజ్ఞానముయొక్క స్థితి. నీవు ప్రత్యేకం, భగవంతుడు ప్రత్యేకం కాదు. నీవు అందించేవాడవు కావు, భగవంతుడు అందుకొనేవాడు కాదు. “ఈశ్వర స్సర్వభూతానాం” అన్నప్పుడు నీవు ప్రత్యేకమెట్లాతావు! నీకంటే భగవంతుడు ప్రత్యేకమెట్లవుతాడు?! సముద్రం, అలలు, నురుగు ప్రత్యేక రూపనామములుగా ఉన్నాయి గాని, మూడింటియందు ఒక్క జలము మాత్రమే ఉన్నది కదా!

నా మనస్సును భగవంతునికి అర్పితం చేస్తున్నానని నీవనవచ్చును. కోతివంటి నీ మనస్సు నీ స్వాధీనంలోనే లేదు. దానిని పట్టి భగవంతునికిచ్చే శక్తి, అధికారము నీ కెక్కడనుండి వస్తాయి?! నీ మనస్సును నీవే పట్టలేని పరిస్థితిలో ఉన్నప్పుడు, “అత్త సొత్తును అల్లుడు దానము చేసినట్లు”, నీదికాని పదార్థమును భగవంతుని కిచ్చే అధికారము నీకెక్కడుంది?! నీ సొత్తు అయితే నీవు దానము చేయవచ్చుకానీ, నీ మనసూ, దేహమూ, నీ స్వాధీనములోనే లేవు. పొరపాటున చేయి తెగి రక్తం కారిపోతుంటే దానిని అరికట్టలేకపోతున్నావు. ‘డాక్టర్! బ్యాందేజ్ కట్టు!’ అని పరుగెత్తుతావు. నీ దేహములో ఏదో ఒక భాగమునకు ‘పెరాలిసిస్’ (పక్షవాతం) వస్తే దానిని అరికట్టలేకపోతున్నావు. నీ స్వాధీనములో లేని ఇట్టి దేహాన్ని ఇంకొకరికి ఎట్లు అర్పితం చేయగలవు? ఇవన్నీ ఎంతో కాలమునుండి అలవాటైన పొరపాట్లు, కొన్ని బలహీనతలు. ఇంకా కొంతమంది ఆత్మార్పణ చేస్తున్నామని అంటారు. ఆత్మే తాను అయినప్పుడు అది ఆత్మార్పణమెట్లవుతుంది? “దేహము పాంచభౌతికము, దేహము కూలక తప్పదెప్పుడున్... నిజంబు జూడ ఆ దేహియే దేవదేవుడు, మదిన్ గణుతింపగ ఆత్మ రూపుడౌ” తానే ఆత్మ అయినప్పుడు ఆత్మను ఆత్మకు అర్పితము చేయటం అర్థం లేని పదము. మనము భగవంతుని కర్పితము చేయునటువంటిది ఒక్కటికూడ

లేదు. సర్వత్రా భగవంతుడు తప్ప అన్యము లేదని గుర్తించడమే శరణాగతి తత్త్వము. 'నీవే తప్ప ఇతః పరంబెరుగ' ఏది చూచినా, ఏమి చేసినా, ఏది చెప్పినా, ఎక్కడకు వెళ్లినా, అంతా దైవముగా భావించుకోవడమే శరణాగతి తత్త్వముయొక్క అర్థం. ఇచ్చినది తాను, అనుభవించేది తాను, ఆనందించేది తాను. నీవే గనుక ఇచ్చేవాడవైతే నీవు అధికారివి, భగవంతుడు అల్పుడు అవుతాడు. మనం భగవంతుణ్ణి ఈవిధమైన సంకుచిత భావములతో చూడకూడదు.

ప్రేమస్వరూపులారా! మనము వేదశాస్త్ర ఇతిహాస పురాణములను పఠించవచ్చును, భగవద్గీతను పారాయణం చేయవచ్చును. ఇవి పవిత్ర కర్మలే! కాని ముఖ్యంగా మన నిత్యజీవితంలో అనుభవించే అనుభూతులు, చేసే పనులు సక్రమమైనవిగా ఉండాలి. మన ప్రవర్తన సక్రమంగా లేకపోతే భగవద్గీత చదివినా, ఉపనిషత్తులను పఠించినా, మనకు వచ్చే ఫలితమేమాత్రమూ ఉండదు.

**కాషాయ వస్త్రంబు కట్టినమాత్రాన
కరతలామలకంబు కాదు భక్తి
నోటితో మంత్రంబు నుచ్చరించినయంత
చేసిన పాపంబు చెదరిపోదు
గీతను చేబట్టి కేకలు వేసిన
పుణ్యంబు మన ఇంట ప్రోగుపడదు
చెప్పు మాటలకు, చేసెడి చేతలకున్
సామ్యముండెడివాడె సాధువగును**

మనలో పుట్టినటువంటి ద్వేష అసూయాదులనే కంపును మనసునుండి పూర్తిగా వినర్జించాలి. అదే నిజమైన భక్తిప్రపత్తులయొక్క లక్షణము. మీరు మీ నిత్యజీవితమును పరిశుద్ధము చేసుకునే ప్రయత్నానికి పూనుకోవాలి. సమాజసేవయందు మీ జీవితాన్ని ధన్యము చేసికొని ఆదర్శవంతమైన జీవితాన్ని గడుపుతారని ఆశిస్తున్నాను. ❖

ఆద్యంతరహితా!

గంగిశెట్టి లక్ష్మీనారాయణ

'సాయి' అను రెండక్షరాలను
ఆలంబనం చేసికొన్న సర్వేశా!
సంధ్యారుణ విలసన్నుటేశా!
నిన్నేరీతిగ దర్శించగలను?

వినీల ఆకాశాన్ని అడిగాను
నీ శిరోజాల నీలిమ మాత్రం తెలుసన్నది
సూర్యచంద్రుల్ని అడిగాను
నీ కన్నుల కాంతి మాత్రం తెలుసన్నారు
నక్షత్రాలను అడిగాను
నీ పల్వరుస తెలుసన్నది
గంతులిదే వాయుతరంగాల్ని అడిగాను
శ్వాస ఆడుకొనే నీ వక్షస్థలం తెలుసన్నది
నీటి నడిగాను, నిప్పు నడిగాను
నీ జఠరాగ్ని మించి మరేమీ తెలియదన్నది
కన్నతల్లి భూమాతను అడిగాను
నీ పాదస్పర్శ తప్ప మరేమీ తెలియదన్నది
అనంత జ్ఞానసాగరాన్ని అడిగాను
ఆద్యంతరహితుడంటూ
అలలతో కలవరించింది

స్వామీ!
లీలామానుష మహితా!
ఆద్యంతరహితా!
శ్రీ సత్యసాయినాథా!
నిన్నెలా దర్శించగలను?!

నీ జాడల్నెలా తెలిసికోగలను?! ❖

ఆరోగ్యనిలయం నుండి ఆనందనిలయానికి

జి.ఎస్.ఆర్.సి.వి. ప్రసాదరావు, మెంబర్ సెక్రటరీ,

శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు

“ఈ ఆనందనిలయంలో ఆరోగ్యనిలయం (ఆస్పత్రి) ఉండడం చాలామందికి వింతగా అనిపించ వచ్చు. ఆధ్యాత్మిక ఆరోగ్యానికి అంకితమైన ప్రదేశంలో దైహికమైన ఆరోగ్యానికి ప్రాధాన్యత ఇవ్వడ మేమిటని వారు ఆశ్చర్యపోవచ్చు. ధర్మార్థ కామ మోక్షాలనే చతుర్విధ పురుషార్థాలు పొందాలంటే, మొదట శరీరం, మనసు, రెండూ ఆరోగ్యంగా ఉండాలి”, అంటారు భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు: “నావద్దకు వచ్చేవారికి స్వస్థత చేకూర్చడానికి నాకు ఈ డాక్టర్లు, మందుల సహాయం అవసరమని, కనుకనే, ఇక్కడ ఆస్పత్రి పెట్టామని అపోహపడవద్దు. కొందరు ఆస్పత్రిలో వైద్యుల చికిత్సను కోరుకుంటారు. అలాగైతేనే తమకు నయమవుతుందని భావిస్తారు. అలాగే మందులు, సూదులు తప్ప మరి వేటిమీదా నమ్మకం లేనివారుకూడా చాలామంది ఉన్నారు.”

ఆరోగ్యంపై ఆహార విహారాల ప్రభావం

భగవాన్ నెలకొల్పిన జనరల్ ఆసుపత్రి, సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రులు కేవలం ఆరోగ్య కేంద్రాలు కావు, అవి ఆరోగ్య మందిరాలు. వాటిని ప్రారంభించాక స్వామి, చికిత్స చేసేటప్పుడు, మళ్ళీ అనారోగ్యం పాలుకాకుండా ఉండడానికి ఏమి చెయ్యాలో రోగికి తెలియజెప్పడం మీద దృష్టి పెట్టమని డాక్టర్లకు సూచించారు. “ఆరోగ్యము,

పరిశుభ్రతలగురించి ప్రజలకు బోధించడానికి డాక్టర్లు చిత్తశుద్ధితో కృషిచెయ్యాలి. ఆహారపుటలవాట్లు, జీవనశైలి (ఆహార విహారాలు), మానవ జీవితాన్ని ఎలా ప్రభావితం చేస్తాయి, ఎలా రోగాల్ని కలిగిస్తాయి అనేది జనులకు అర్థమయ్యేలా చెప్పాలి” అన్నారు స్వామి.

ఆహార విహారాలు సవ్యంగా ఉంటే ఏ వ్యక్తీ అనారోగ్యం పాలయ్యే అవకాశం లేదంటారు. ఐతే, ఋతువులు మారినప్పుడు, శరీరంలో అనారోగ్య సూచనలు కనిపిస్తే, ఆయా ఋతువులకు తగిన విధంగా ఆహార విహారాలను మార్చుకోవడంద్వారా, వ్యాధులు

రాకుండా నిరోధించడమో, నివారించడమో చేయవచ్చు. అలాగే వయస్సు పైబడేకొద్దీ కొన్ని ప్రత్యేకమైన ఆరోగ్య సమస్యలు తలెత్తవచ్చు. ఆహార విహారాలను వయసుకు తగినవిధంగా మార్చుకోవాలి. ఆహార విహారాలను విస్తృతార్థంలో పరిశీలించాలి. ఆహారమంటే కేవలం మనం తినే తిండి మాత్రమే కాదు. “ఇంద్రియాలద్వారా గ్రహించిన ఏ అనుభవమైనా ఆహారమే. అది ఆరోగ్యం మీద ప్రభావం చూపిస్తుంది” అంటారు భగవాన్. ఇక, విహారమంటే కేవలం మన నిత్యజీవన విధానం లేదా మనం చేసే పూజలు, ధ్యానం మాత్రమే కాదు. మన వృత్తి, ఉద్యోగం, వ్యాపారం, ఉపాధి మొదలైనవేగాక మనోల్లాసం కోసం చేసే పనులు, తీరిక సమయాలను గడిపే తీరు కూడా అందులో భాగమే.

రోగుల ప్రస్థానం ఆరోగ్యనిలయం నుండి ఆనంద నిలయం దిశగా సాగాలనేది భగవాన్ ఆశయం. ప్రపంచ ఆరోగ్య సంస్థ (W.H.O.) ఇచ్చిన నిర్వచనం ప్రకారం, ఆరోగ్యమంటే “భౌతికంగా, మానసికంగా, ఆధ్యాత్మికంగా, సామాజికంగా చక్కగా ఉండే స్థితి.”

భగవాన్ ఆదేశానుసారం, సంచార వైద్యశాలల్లో డాక్టర్లు రోగాలను నిరోధించడం, నివారించడం అనే అంశాలకు ఆధ్యాత్మికతను జోడించి త్రిముఖ వ్యూహం అనుసరిస్తున్నారు. ఉదాహరణకి, సంచార వైద్యశాల ఏదైనా గ్రామానికి వెళ్ళినప్పుడు మొదట అక్కడ నామసంకీర్తన, సత్సంగం నిర్వహిస్తారు. ఆరోగ్యం, పారిశుధ్యం, రోగాల బారిన పడకుండా తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలు, చికిత్సా పద్ధతులు మొదలైనవాటిని గ్రామ ప్రజలకు సోదాహరణంగా వివరిస్తారు. వ్యాధులను నయం చేయవలసిందిగా స్వామినే ప్రార్థిస్తూ, డాక్టర్లు తమకున్న వైద్యవిజ్ఞానాన్ని, నైపుణ్యతలను ఉపయోగించి, రోగికి ప్రేమగా చికిత్స నందిస్తారు. స్థానిక పరిస్థితులలో రోగనిర్ధారణ సక్రమంగా జరిగేందుకు అవసరమైన పరికరాలు సంచార వైద్యశాలలో ఉంటాయి.

భగవాన్ ప్రసాదించిన ఆరోగ్యసూత్రాలు

వివిధ సందర్భాలలో స్వామివారు చెప్పిన మాటలు ఇక్కడ గుర్తుచేసుకోవడం సందర్భోచితంగా ఉంటుంది.

1. అంతులేని కోరికలవల్ల మనిషి అనేకరకాల రోగాలకు గురి అయ్యే అవకాశముంది.
2. దేహసంబంధమైన వ్యాధులకన్న మానసిక రోగాలు నేడు అమితంగా పెరిగిపోతున్నాయి. దైహికమైన ఎన్నో వ్యాధులకు మానసిక ఒత్తిడి, ఆందోళనలే కారణం.
3. గుండె సంబంధమైన వ్యాధులకు ‘హర్రీ, వర్రీ, కర్రీ’ (Hurry, Worry, Curry) - ఈ మూడే ప్రధాన కారణం.
4. చెడు ఆలోచనలు, చెడు అలవాట్లు, చెడు సహవాసాలు, తినకూడని ఆహారం వ్యాధులు ప్రబలడానికి ప్రధాన కారణాలు.

5. ప్రపంచాన్ని ప్రేమపూరితమైన దృష్టితో చూస్తే శాంతి లభిస్తుంది, వ్యాధులు నయమవుతాయి.
6. “వైద్యో నారాయణో హరిః”

స్వామి డాక్టర్లకు ఇలా చెప్పారు:

1. ముందు రోగులకు ధైర్యమును, విశ్వాసమును కలిగించండి. అప్పుడు మీరు ఇచ్చే ఏ మందైనా అద్భుతంగా పనిచేస్తుంది.
2. రోగులను పరీక్షించేటప్పుడు నవ్వుమొహంతో మృదువుగా, అప్యాయంగా మాట్లాడండి.
3. ప్రతి డాక్టరు రోగిపట్ల ప్రేమ కలిగియుండాలి. వారికి ఎటువంటి అసౌకర్యమూ కలుగకుండా, వారిలో అవగాహన, సర్దుబాటు అనే సుగుణాలు పెంపొందేలా రోగులతో ప్రేమగా మాట్లాడాలి.
4. త్యాగభావముతో సేవచెయ్యాలి. “నకర్మణా నప్రజయా ధనేన త్యాగేనైతే అమృతత్వ మానసుః” - కర్మద్వారాకానీ, సంతతిద్వారాకానీ, సంపత్తి ద్వారాకానీ అమృతత్వం సంపాదించుకోలేము. అది కేవలం త్యాగంద్వారానే సాధ్యం. త్యాగమనేది డాక్టర్లకు ఉండవలసినటువంటి ముఖ్య లక్షణం. త్యాగమొక్కటే యోగానికి దారితీస్తుంది.
5. మానవుడు తన నిజతత్వాన్ని తెలుసుకున్నాడు దేహభ్రాంతి తొలగిపోయి రోగవిముక్తుడవుతాడు.

స్వామి ఆసుపత్రిలో పనిచేసే డాక్టర్లు, నర్సులు, సాంకేతిక నిపుణులు, “రోగులకు చికిత్స చేస్తున్నది మేము కానీ, వారికి స్వస్థత కలిగించేది సాయి భగవానుడే” అన్న అవగాహనతో తమ విధులు నిర్వహిస్తారు. అంతటా వ్యాపించి ఉన్న దైవత్వముపట్ల శరణాగతి భావముతో వైద్యులు తమద్వారా దైవశక్తి పనిచేయడానికి వీలుకల్పిస్తే రోగనివారణలో అద్భుతాలు సాధ్యమవుతాయి. దీనినిబట్టి పుట్టపర్తిలోని సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆస్పత్రి మధ్యభాగంలో గుమ్మటం (డోమ్) క్రింద ఉన్న వర్తులాకార ప్రార్థనా మందిరంయొక్క విశిష్టతను మనం అర్థం చేసుకోవచ్చు. ❖

తెలుగుసేత: వసంతభాను

ఒకసారి స్వామి నాకు కలలో కనబడి,
“నీకు అహంకారం చాలా ఎక్కువగా ఉంది.
అది పోగొట్టుకుంటే తప్ప నేను నిన్ను పిలవను”
అన్నారు.

“అందుకు నేనేం చేయాలి స్వామీ” అని
అడిగాను.

స్వామి తమ చేతివ్రేళ్ళు ఐదు పైకి
చూపిస్తూ,

“ఒకటి, నీవు పూలదండలు
వేయించుకోవద్దు.

రెండు, ఎవరివద్దనుండి కానుకలు
తీసుకోవడంకానీ, లేదా నీవు ఇతరులకు
‘సర్టిఫికేట్’ ఇవ్వడంకానీ చేయవద్దు.

మూడు, ఎవరివద్దనుండి పుష్పగుచ్ఛం
స్వీకరించవద్దు.

నాలుగు, నీగురించి జనులు గొప్పగా
పొగడడాన్ని అనుమతించవద్దు.

ఐదు, నీ ఉపన్యాసం తరువాత, “ఈ
జ్ఞానసంపద నాది కాదు, మన పూర్వీకులు
అందించినది” అని వినమ్రంగా చెప్పాలి.

నీవు అలా చేయగలిగితే ఐదు సంవత్సరాల తర్వాత
నిన్ను పిలుస్తాను” అన్నారు.

సరిగ్గా ఈ రోజుకు ఐదు సంవత్సరాలు పూర్తయ్యింది.
నేను మీ ఎదుట నిలబడి ఉన్నాను. నేను పొందుతున్న
ఆనందాన్ని మాటల్లో వర్ణించలేను.

ప్రాచీనకాలంనుండి భారతదేశం ప్రపంచానికి
ఆధ్యాత్మిక రాజధానిగా పరిగణింపబడుతూ వచ్చింది. ఈ
ఆధ్యాత్మిక రాజధానికి కేంద్రస్థానం పుట్టపర్తి అనడంలో
ఎటువంటి సందేహమూలేదు.

“సంగచ్ఛత్వం సంపదత్వం సం వో మనాన్వి
జానతాం...” ఇది ప్రపంచ ప్రజల ఏకత్వాన్ని కోరే
వేదమంత్రం. కలసిమెలసి ముందుకు సాగుదాం,
కలసిమెలసి చర్చించుకుందాం. మానసికంగా ఒకరిని
ఒకరు అర్థం చేసుకుందాం. మన చర్యలను సర్వవ్యాపి,
సర్వశక్తిమంతుడు, సర్వాంతర్యామి అయిన భగవంతునికి
అంకితం చేద్దాం.

వేదాలలో నిక్షిప్తమైయున్న జ్ఞానసంపద

డా॥ ఎన్. గోపాలకృష్ణన్

మన ప్రార్థన ఇంకా ఎలా ఉండాలో వేదం చెపుతోంది:
“అసతో మా సద్గమయ, తమసో మా జ్యోతిర్గమయ,
మృత్యోర్మా అమృతంగమయ”. మన మనసు చెడు
ఆలోచనలనుండి మంచి ఆలోచనలకు సాగాలి. అజ్ఞానము
నుండి జ్ఞానమునకు మన బుద్ధి చేరుకోవాలి. మృత్యువు
నుండి అమృతత్వమువైపు, అశాంతినుండి ప్రశాంతివైపు
మనం ప్రయాణం సాగించాలి.

“భద్రం కర్ణేభి శృణుయామ దేవాః...” మనమందరం
మంచి సందేశాలనే విందాం. ఇతరులలో మంచినే
చూద్దాం. ప్రపంచంలోని 746 కోట్ల ప్రజలందరిలోనూ
మంచి ఉంది. అలాగే ఎంతో కొంత చెడుకూడా ఉంది.
మనం చెడును విస్మరించి మంచినే స్వీకరిద్దాం. ఈ
భువిపైన జీవించినంతకాలము ఇతరులకు మంచినే
చేద్దాం. అందుకే స్వామి అంటారు. “మానవసేవే మాధవ
సేవ, జనసేవే జనార్ధన సేవ”.

వేదాలు ఏమి చెపుతాయంటే, ఇతరులకు సహాయ పడుతూ జీవించేవారే నిజంగా జీవిస్తున్నట్లు లెక్క. అందుకోసమే మనమంతా కలసిమెలసి ఇతరులకు సహాయపడుతూ జీవిద్దాం.

“సహనావవతు సహనౌ భునక్తు సహవీర్యం కరవావహై తేజస్వినావధీతమస్తు మావిదిషావహై”

కలసిమెలసి జీవిద్దాం, ఆహార విహారాదులను అందరం కలసి అనుభవిద్దాం, కలసిమెలసి పనిచేద్దాం, కలసిమెలసి జ్ఞానాన్ని పంచుకుందాం, మనవలన ఎవరికీ ఇబ్బంది కలగకుండా జీవిద్దాం. దీనినే భగవాన్ బాబావారి మాటల్లో చెప్పాలంటే,

**“కలసిమెలసి పెరుగుదాం, కలసిమెలసి తిరుగుదాం
కలసిమెలసి తెలుసుకున్న తెలివిని పోషించుదాం
కలసిమెలసి కలతలేక చెలిమితో జీవించుదాం
కలసిమెలసి కలిమి చెలిమి బలము గుణము పెంచుదాం”**

వేదాలు ఇంకా ఏమి చెపుతున్నాయంటే -

“సర్వే భవన్తు సుఖినః సర్వే సంతు నిరామయాః

సర్వే భద్రాని పశ్యంతు మాకశ్చిత్ దుఃఖ భాగ్భవేత్”

అందరూ సుఖంగా, ఆనందంగా ఉండాలని అర్థము. ఎంతకాలం జీవిస్తాము అనేది ప్రధానము కాదు, ఎలా జీవిస్తున్నాము అనేది ప్రధానము.

మా మతమే గొప్పదనీ, మా మత గ్రంథమే గొప్పదనీ, మా ఆధ్యాత్మిక పథమే గొప్పదనీ, మా దేవుడే గొప్పవాడనీ మన భారతీయులు ఎప్పుడూ చెప్పలేదు. “అనో భద్రా కృతవోయంతు విశ్వతః”, “అన్నివైపులనుంచి ఉదాత్త భావాలు మాలోకి ప్రసరించుగాక” అని దాని సారాంశం. ఎక్కడెక్కడ మంచి ఉంటుందో, గొప్ప విషయాలు ఉంటాయో అవి మనముకూడా ఉపయోగించుకోవాలి. ఎల్లప్పుడూ ఇచ్చే స్వభావము కలిగినది నది. కనుకనే, దానియందు తీయని జలము ఉంటుంది. కేవలం తీసుకునే స్వభావము కలిగినది సముద్రము. కనుకనే, దానిలో ఉప్పునీరు ఉంటుంది. మనము గంగ, యమున, గోదావరి నదుల్లా ఎల్లప్పుడూ ఇచ్చుకునే స్వభావాన్ని కలిగియుందాం.

ఈనాటి మనిషి చెడువైపు మరలుతున్నాడుకానీ మంచివైపు మరలడం లేదు. ఈశావాస్యోపనిషత్ ఏమి చెపుతుందంటే,

**“అసూర్య నామ తే లోకా అన్యేన తమసాఽఽవృతాః
తాంస్తే ప్రేత్యాభిగచ్ఛన్తి యే కే చాత్మహనో జనాః”**

ఎవరైతే ఆత్మహత్యకు పాల్పడుతారో వారు చీకటితో నిండిన అధోలోకాలలోనే జీవితం గడపవలసివస్తుంది. చెడువైపుకి ప్రయాణించేవారికి జ్ఞానబోధ చేసి వారిని మంచివైపుకి మరలించడానికి మనం ప్రయత్నించాలి. జ్ఞానము రెండు విధాలు - మొదటిది సనాతనమైన, అనుభవైకవేద్యమైన ఆధ్యాత్మికతకు సంబంధించినది; రెండవది, బాహ్యమైన ప్రాపంచికమైన వైజ్ఞానిక శాస్త్రానికి సంబంధించినది. వైజ్ఞానికశాస్త్ర పరిజ్ఞానాన్ని మనకు నిత్యజీవితంలో ఎదురయ్యే సమస్యల పరిష్కారానికి వినియోగించాలి. సనాతనమైన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్ని మోక్షసాధనకోసం ఉపయోగించాలి. మానవాళి ఎదుర్కొనే సమస్యలన్నింటినీ వైజ్ఞానిక శాస్త్రము పరిష్కరించగలదని భావించేవారు అజ్ఞానంలో లేదా చీకటిలో ఉన్నట్లే లెక్క. అలాగే, కేవలం ఆధ్యాత్మికత ఒక్కటే మానవాళిని అన్ని సమస్యలనుండి గట్టెక్కించగలదని భావించేవారుకూడా అజ్ఞానంలో ఉన్నట్లే! ఈ రెండింటినీ ఏకం చేయాలి. భగవద్గీతలోని 700 శ్లోకాలను చదివిన తర్వాత ఆల్బర్ట్ ఐన్స్టీన్ కేంబ్రిడ్జ్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఒక ఉపన్యాసం ఇస్తూ, “మతము లేకుండా సైన్సు గుడ్డిది. సైన్సు లేకుండా మతము కుంటిది” అని చెప్పారు.

ప్రకృతి అంటే పరమాత్మస్వరూపమేనని భగవాన్ బాబావారు నొక్కి చెప్పారు. భూమిని మనం తల్లిగా కొలుస్తాము. గతంలో నేను ఆల్బర్ట్ విశ్వవిద్యాలయంలో పనిచేసే రోజుల్లో అక్కడ రవాణా వ్యవస్థపై “భూమాతను కాపాడుకుందాం” అని వ్రాసి ఉండేది. భారతీయుల దృష్టిలో గాలికూడా భగవత్స్వరూపమే! కనుకనే, “నమస్తే వాయోః త్వమేవ ప్రత్యక్షం బ్రహ్మాసి” అని ప్రార్థిస్తున్నాము. భూమాతను ప్రార్థించినప్పుడు, వాయువును ప్రార్థించినప్పుడు, అగ్నిని ప్రార్థించినప్పుడు వాటిని సృష్టించిన ఆ పరమపురుషుడినే ప్రార్థిస్తున్నామని గుర్తుంచుకోవాలి.

వేదాలకు ఆది ఏమిటో ఎవరికీ తెలియదు. ఇవి అపౌరుషేయాలు. మానవమాత్రులచేత రచింపబడినవి కావు. మంత్రద్రష్టలు ప్రకృతితో మమేకమై వీటిని

అవిష్కరించారు కనుక వీటికి మార్పులూ చేర్పులూ కూర్పులూ, తొలగింపులూ, సవరణలూ ఏవీ ఉండవు. దురదృష్టవశాత్తు ఈనాడు కొందరికి వేదాలెన్నోకూడా తెలియదు.

ఋగ్వేదంలోని 21 శాఖలలో ప్రస్తుతం రెండు మాత్రమే లభ్యమవుతున్నాయి. యజుర్వేదానికి చెందిన 86 శాఖలలో నాలుగు మాత్రమే లభ్యమవుతున్నాయి. సామవేదానికి సంబంధించిన 1000 శాఖలలో మూడు మాత్రమే లభ్యమవుతున్నాయి. అథర్వణవేదానికి చెందిన తొమ్మిది శాఖలలో రెండు మాత్రమే లభ్యమవుతున్నాయి. కనీసం అంతమాత్రమైనా లభ్యం కావడం మన అదృష్టం. మన పూర్వీకులు మనకిచ్చిన జ్ఞానసంపదను భావితరాలకు అందించడం మనందరి బాధ్యత. ప్రపంచమంతా భారతదేశంనుండి జ్ఞానసంపదను స్వీకరించడానికి ముందుకు వస్తోంది. భారతదేశము ఒక అనంత జ్ఞాన భాండాగారము కనుకనే, ఈ దేశ సంస్కృతి ఈనాటికీ సజీవంగా నిలచి ఉంది. ఎవరు ఎంతగా ప్రయత్నించినా దీనికి హాని చేయలేకపోయారు.

శాస్త్ర సాంకేతిక పరిజ్ఞానము వేదకాలంలోనే చాలా అభివృద్ధి చెందింది. మనం గోళ్ళు కత్తిరించుకునే పరికరం (నెయిల్ కట్టర్) ప్రస్తావన వేదాలలో ఉంది. అనగా, లోహాన్ని శుద్ధిచేసి పరికరముగా మార్చి ఉపయోగించిన సాంకేతిక విద్య ఆరోజుల్లోనే ఉంది అనే విషయం మనందరికీ ఆశ్చర్యం కలిగించక మానదు.

మరో దృష్టాంతంగా ‘హృదయం’ (గుండె) అనే మాటను తీసుకుందాం. ఇవ్వడం, స్వీకరించడం, ప్రవహింపజేయడం - ఈ మూడు కార్యాలనూ నిర్వర్తించేదిగా వేదాలు హృదయాన్ని వర్ణించాయి. అంటే, పాశ్చాత్య సైంటిస్టులు కనుగొనటానికి పూర్వమే వేదాలలో ఈవిషయం వివరింపబడి ఉంది. చూశారా! వేదాలలో ఎంతో గొప్ప జ్ఞానసంపద నిక్షిప్తమైయున్నది. దురదృష్టవశాత్తు గతంలో తెలుసుకోలేకపోయాము. ఇప్పుడుకూడా తెలుసుకోలేకపోతే క్షమార్హులం కాము.

చివరిగా, మనకందరికీ తెలిసిన వాక్యాలను మననం చేసుకుందాం. “సత్యం వద”, సత్యాన్నే పలుకు, “ధర్మం చర” ధర్మాన్ని ఆచరించు. ప్రతి తల్లి మాతృధర్మాన్ని, ప్రతి తండ్రి పితృధర్మాన్ని, ప్రతి కుమారుడూ పుత్ర ధర్మాన్ని, ప్రతి కుమార్తె పుత్రికా ధర్మాన్ని అనుసరించాలి. “స్వాధ్యాయాన్మా ప్రమదః”, నిరంతర అభ్యాసం నుండి ఎప్పుడూ వైదొలగవద్దు. అట్లే, సత్యమార్గంనుండి ఎప్పుడూ వైదొలగవద్దు, ధర్మమార్గంనుండి మరలవద్దు. నిరంతరం నేర్చుకుంటూనే ఇతరులకు నేర్పే మార్గంనుండి వైదొలగ వద్దు. అంతేకాక, నిన్ను నీవు ఏం చెప్పావో, ఏం చేశావో అది ఈరోజు నీకు సమస్య కాకూడదు. అలాగే, ఈరోజు ఏం మాట్లాడతావో, ఏం చేస్తావో అది రేపు నీకు సమస్య కాకూడదు. భగవద్గీత ఏమి చెపుతోందంటే “ప్రసాదే సర్వ దుఃఖానాం హానిరస్యోపజాయతే”, నీ చివరి శ్వాసవరకూ నీ ముఖంపై చిరునవ్వులు చిందులేయనీ. ఎలాంటి పరిస్థితిలోనూ ‘కేస్ట్రాయిల్’ మొహం పెట్టకు. ఎందుకంటే ఈ లోకంలో ఏదీ శాశ్వతం కాదు. హీరోకైనా, జీరోకైనా మరణం తప్పదు. కనుక, “ఉత్తిష్టత జాగ్రత ప్రాప్యవరాన్ని బోధత” మేలుకో, పండితులనుండి జ్ఞానాన్ని గ్రహించి నిన్ను నీవు ఉద్ధరించుకో అని వేదం ఉద్ఘోషిస్తోంది.

ఈ రోజు ఇక్కడ నిలవగలగడం నా అదృష్టంగా భావిస్తున్నాను. నా జ్ఞానాన్ని ఇనుమడింపజేసుకొనే అవకాశం స్వామి నాకు కలుగజేశారు. ఇకనుండి ఇక్కడికి నేను తరచుగా వస్తాను. అయితే, ఒక వక్తగా కాక ఒక భక్తునిగా వస్తాను. మనమంతా ఆనందకరమైన, ప్రయోజనకరమైన, ఫలవంతమైన జీవితం గడిపేటట్లు ఆశీర్వాదించవలసిందిగా స్వామిని ప్రార్థిస్తున్నాను.

(2017 నవంబరు 21వ తేదీన శ్రీ సత్యసాయి అంతర్జాతీయ వేదసదస్సును పురస్కరించుకొని సాయి కుల్పవత్ హాలులో డా॥ ఎన్. గోపాలకృష్ణన్, డైరెక్టర్, ఇండియన్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ కల్చరల్ హెరిటేజ్, కేరళ, చేసిన ప్రసంగం ఆధారంగా)

సంక్షిప్త స్వేచ్ఛానుసరణ: ద్వారంపూడి రామచంద్రారెడ్డి

ముత్యాల సరాలు

(ధారావాహికం - 25వ భాగం)

ప్రొ|| కామరాజు అనిల్ కుమార్

భగవాన్ ఇచ్చే కానుక

ప్రపంచం నలుమూలలనుండి అసంఖ్యాకులు క్రమం తప్పకుండా పుట్టపర్తికి వస్తూ, స్వామి దీవెనలు అందుకుని ఆనందపడుతున్నారు. ఐతే, దీనినిగురించి భగవాన్ ఏమంటారు? మనం అంతర్ముఖులమై స్వామిని మన హృదయవాసిగా చూడగలిగినప్పుడే బాహ్యంగా చేసే పర్తియాత్రలు సార్థకమవుతాయంటారు. ఒకపర్యాయం ఆస్ట్రేలియాకి చెందిన హోవార్డ్ మర్సెట్ తన స్వదేశానికి

బయలుదేరుతూ భగవాన్ తో, “స్వామిని వదలి వెళ్ళాల్సి వస్తున్నందుకు ఎంతో దిగులుగా ఉంద”ని చెప్పగా, “నువ్వు వదలి వెళ్ళటం తిరిగి దగ్గర కావటానికే” అన్నారు భగవాన్. అంటే, భౌతికంగా దూరం వెళ్ళడమనేది మానసికంగా దగ్గరగా ఉండటానికే అన్న గ్రహింపును ఆయనకు కలిగించారు.

మనం భగవాన్ సన్నిధికి ఎందుకు వస్తాము? తత్త్వం గురించి, ఆధ్యాత్మికతగురించి తెలుసుకోవటానికి వస్తాము. తత్త్వసిద్ధాంతాలను అత్యంత సరళంగా, సులభగ్రాహ్యంగా వివరించి చెప్పడంలో స్వామికి స్వామే సాటి. క్లిష్టతరం చేయడం మానవ లక్షణం, సులభగ్రాహ్యం చేయడం దైవ లక్షణం. “విభక్తి లేనిదే భక్తి” అన్నారు స్వామి ఎంతో సరళంగా. అంటే, భగవంతునికి, భక్తునికి మధ్య ఎడబాటు లేని ఏకత్వమే భక్తి అని వివరించారు. భక్తునికి ఉండవలసిన మరో లక్షణం అహంకారానికీ, గర్వానికీ ఇసుమంత ఆస్కారం లేకుండా నిరాదంబరత, నమ్రతలతో ఉంటూ, స్వామినుండి ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్ని అందుకోవడానికి సదా సంసిద్ధంగా ఉండడం. అనేకమంది స్వామి దీవెనలు పొంది జ్ఞానభిక్ష వేడే బదులు తమకున్న రకరకాల సమస్యలు చెప్పి వారిని విసిగిస్తారు. అల్పమైన కోరికల జాబితాతో నిండిన అభ్యర్థనను వారికి సమర్పిస్తారు. కోరికలకు అంతమనేది ఉండదనీ రుగ్మతలనూ, అస్వస్థతనూ జీవితంలో భాగంగా స్వీకరించాల్సి ఉంటుందనీ మనం గ్రహించాలి. మన అభ్యర్థనలతో, కోరికలతో స్వామిని విసిగించకుండా ఉన్నప్పుడే వారివద్దనుంచి తత్త్వవిచారణ, ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం మొదలైన అమూల్యమైన కానుకలను పొందే అదృష్టం మనకు లభిస్తుంది. స్వామి మన ఆధ్యాత్మిక పురోభివృద్ధిని ఆకాంక్షిస్తారు. అల్పవిషయాలలో తలమునకలవకుండా మనం సాధన ప్రారంభించాలని ఆశిస్తారు.

శ్రీరామతత్త్వంపై పలు గ్రంథాలు రచించి తొంభై యేళ్ళకు పైగా జీవించిన రామశరణ్ గారు స్వామికి అత్యంత ప్రీతిపాత్రులైన భక్తులు. ఆయన విపరీతమైన కీళ్ళనొప్పులతో బాధపడేవారు. “బాధావిమోచనంకోసం మీరెందుకు భగవాన్ ను ప్రార్థించరు?” అని ఆయన

అనుచరులు అడిగితే, “మనిషిగా పుట్టిన తరువాత బాధలు భరించక తప్పదు. మనం అద్దె ఇంట్లో ఉన్నప్పుడు ఒప్పందంలో సంతకం పెట్టిన ప్రకారం తప్పనిసరిగా, సక్రమంగా అద్దె కట్టాల్సిందే. అద్దె కట్టకపోతే నేరస్థుల మవుతాము కదా!” అన్నారాయన. ఈ జవాబు మనందరికీ చాలా ఉపయుక్తం.

“జబ్బు నయం చెయ్యమని నేను భగవాన్ ని ప్రార్థిస్తే నాకు జ్ఞానం ఇచ్చే తరుణాన్ని వారు వాయిదా వేస్తారు. పాఠశాలలో అవసరాన్నిబట్టి పరీక్షలను వాయిదా వేయవచ్చుకాని పూర్తిగా రద్దు చేయడమంటూ ఉండదు కదా! అలాగే, ఇప్పుడు బాధను అనుభవించే బదులు పైసంవత్సరంలోనో, మరెప్పుడైనాకానీ నేను ఈ బాధను అనుభవించవలసిరావచ్చు. ఇది నా పురాకృత కర్మానుభవంలో భాగం కాబట్టి దీనిని రద్దు చేయమని నేను స్వామిని ప్రార్థించడం భావ్యం కాదు” అన్నారు.

ఒకసారి భగవాన్ సమక్షంలో కొంతమంది విద్యార్థులు ఒకరి తర్వాత ఒకరు వచ్చి వాళ్ళు తాము పొందిన దివ్యమైన, అద్భుతమైన అనుభవాలు వర్ణించారు. వారి తర్వాత స్వామి తమ దివ్యప్రసంగంలో ఇలా చెప్పారు: “గుర్తుంచుకోండి. దేవుడు ఎవరినీ రక్షించడు, ఎవరినీ శిక్షించడు. మీరనుభవించే బాధకానీ, సంతోషంకానీ మీరు సృష్టించుకున్నవే. మీ ఆనందానికి, విచారానికి మీరే బాధ్యులు. దేవుడు కేవలం సాక్షీభూతుడు”.

మరి మనకు బాధలనుండి బైటపడే మార్గమేది? ఆర్థిక పన్ను తప్పనిసరిగా చెల్లించవలసిన సందర్భాలలో కొన్ని కారణాలు చూపి మనము కొన్ని మినహాయింపులు (ఎగవేతలు కాదు) పొందవచ్చు. ఇదేవిధంగా మనం చేసే నామస్మరణవల్ల, దీనులకు దయతో చేసిన దానంవల్ల, లేక చేసిన సేవలవల్ల మనకు కర్మానుభవంవలన కలిగే బాధనుంచి కొంత మినహాయింపు లభిస్తుంది. బాధలు తప్పవు. అయితే, భక్తులు వాటిని చిరునవ్వుతో సహిస్తారు. స్వామి తమ వెంట ఉన్నారనీ, తప్పుకుండా తమను ఆదుకుంటారనే సంపూర్ణ విశ్వాసంతో బాధలు భరిస్తారు. స్వామి చూపిన మార్గంలో మనము నడుచుకుంటే, ఉద్రేకానికి, ఉద్వేగానికి గురికాకుండా బాధలను

నిశ్చలత్వంతో భరించేందుకు అవసరమైన సంయమన శక్తిని మనకు ప్రసాదిస్తారు. బాధనైనా, సంతోషానైనా ఒకేరకంగా స్వీకరించగల సమబుద్ధిని అనుగ్రహిస్తారు. అదే భగవాన్ ఇచ్చే కానుక. అటువంటి సమబుద్ధి, శరణాగతి భావం మనకు అలవడినప్పుడు భగవాన్ అందిస్తున్న జ్ఞానం అందుకోవటానికి అనువుగా మన మనసులు మలచబడ్డాయి. పరిణతి చెందిన భక్తులెవరూ భగవాన్ ను వ్యక్తిగత కోరికలు తీర్చమని అర్థించరు. స్వామివారి అనుగ్రహ భాషణం వినగలగటమే వాళ్ళకి చాలు. బాధలతో ప్రమేయం లేకుండా, తాము స్వామి సన్నిధిలో ఉండే భాగాన్ని పొందినందుకు వాళ్ళు ఎంతో ఆనందపడ్డూ ఉంటారు. అటువంటి ఆదర్శ భక్తులు పరిపూర్ణంగా స్వామి అనుగ్రహానికి పాత్రులవుతారు.

స్వామి సన్నిధికి వెళ్ళేటప్పుడు మన వ్యవహార శైలి ఎలా ఉండాలి? నిజంగా మనకు ఎంత తెలుసో, ఎంత తెలియదో మనకే తెలియదు కాబట్టి, “నాకేమీ తెలియదు స్వామీ!” అనే భావనతోనే స్వామి సన్నిధికి వెళ్ళాలి. దివ్యగురువు సన్నిధిలో క్రొత్త విషయాలు నేర్చుకోవడాని కంటే ముందు మనము గతంలో నేర్చుకున్నటువంటి పాత, రోత విషయాలను మరచిపోవటం ముఖ్యం. స్వామి ఎదుట మన మనసును ఖాళీ చేసుకోవాలి. ఆ శూన్యతలో, గాఢనిశ్చబ్దతలో అంతరంగమునుండి మనం స్వామి కంఠస్వరం వినవచ్చు. స్వామి ఎదుట నిలబడినప్పుడు మనం నేర్చుకోవలసినది సవ్యంగా వినే అభినీవేశాన్ని. అంతేగాని, కేవలం మాట్లాడే నైపుణ్యాన్ని కాదు. మాటలు అంతరం పెంచుతాయి. నిజానికి, ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో వినటం ఒక గొప్ప కళ. ఈ వినటమనే ప్రక్రియలో ఎంతో జ్ఞానం లభిస్తుంది. పైపెచ్చు శిష్యుడు మాట్లాడితే గురుశిష్యుల మధ్య అంతరం పెరుగుతుందనీ, కేవలం గురువు మాట్లాడితే వారిద్దరికీ మధ్య సాన్నిహిత్యం బలపడుతుందనీ అంటారు.

నిజమైన భక్తుడు గతాన్ని పూర్తిగా మనసునుంచి తొలగించుకొని, “స్వామీ! గతంలో నేను నేర్చుకున్నదంతా పోయింది కాబట్టి, నాకిప్పుడేమీ తెలియదు. అజ్ఞానంలో ఉన్నాను. నాలో జ్ఞానజ్యోతిని వెలిగించు” అని ప్రార్థిస్తాడు.

మన అజ్ఞానాన్ని మనం పూర్తిగా అంగీకరించటం జ్ఞానార్జనకు మొదటి మెట్టు. ఒకానొక సందర్భంలో సోక్రటీసు - “నాకొక్కటే విషయం తెలుసు, నాకేమీ తెలియదని” అన్నాడు. కానీ, ఈనాటి మానవుని పరిస్థితి ఎలా ఉందంటే, తనకేమీ తెలియదన్న మాటకూడా తనకి తెలియదు. మన అజ్ఞానాన్ని మనం ఒప్పుకోవటంద్వారా జ్ఞానంపైపు అడుగులు వేస్తాము. జబ్బుపడ్డానని అడిగితే మందు సిద్ధంగా ఉంటుంది. తనకు జబ్బు ఉందన్నమాటే తెలియనివానికి ఎవరు సాయం చేయగలరు!

‘జబ్బు’ ఉందని తెలుసుకున్నాక మనము చేయాల్సిందేమిటి? దీనికి స్వామి ఒక చక్కని దృష్టాంతం చెప్తారు. బంగారం పొందటానికి భూమిలో లోతుగా తవ్వాలి.

కంకరరాళ్ళు, ఇసుకరాళ్ళు, రప్పలూ, దుమ్ము అన్నీ తొలగించి పారేశాక అడుగున నిక్షిప్తమై ఉన్న విలువైన బంగారాన్ని కనుక్కోగలం. అలాగే, మనుష్యులకూడా అనందపుమూసలో తీర్చిదిద్దబడ్డారు. మిడిసిపాటు అనే బండలనూ, గర్వమనే రాళ్ళనూ, సంకుచితభావమనే బురదమట్టినీ, మమకారమనే దుమ్మునీ మొట్టమొదట మనం మనసులోనుంచి తొలగించాలి. ఈ తవ్వకపు తతంగం పూర్తి అయిన తరువాతనే మన అంతరంగంలో ఉన్న జ్ఞాననిధిని మనం సులభంగా అందుకోవచ్చు. అదే నిజమైన ఆధ్యాత్మిక సాధన. ఆధ్యాత్మిక సాధన అంటే అంతరంగంలో నిక్షిప్తమైయున్న అనందాన్ని కనుక్కోవటం, అదే మన స్వస్వరూపమని తెలుసుకోవటం.

(సశేషం)

స
త్య
సా
ర
భి

శ్రీకరమై సమస్త మత సేవితమై పరమాత్మ తత్త్వ బో
ధాకృతియై చిరాచిర చరాచర సృష్టి రహస్య వేదమై
లోక విలోకనా ప్రణవ లోచనమై ప్రభవించె, సాయి బా
బా, కరుణా రసార్ణవ శివంకర సుందర సత్యశాయియై

సంకువు, చక్రమున్, సిలువ, చంద్రకళాభిధలన్ని సాయి ప్రే
మాంక సరోజ పత్రములుగా విలసిల్లును, వేష భాష లా
టంకము గావు ఆతని కదానికటాక్షములో తరించగా
శంకలు, వంకలున్ కలి విషాదములెల్లయు తీర్చుకోవగా!

ఆకలి దీర్చెడి అన్నదానముకన్న - మిన్నదానము లేదన్నవాడు
దప్పిదీర్చెడి జలధార లందించుట - కన్న ధర్మమ్ము లేదన్నవాడు
దళితుల పతితుల దరిచేర్చి సాకుట - కన్న వ్రతమ్ము లేదన్నవాడు
వికలాంగులకు సర్వవిధ సహాయము చేసి - ఆదుకొనుటే పుణ్యమన్నవాడు

పలుకు పలుకున సత్యమ్ము చిలుకువాడు
చిదమలానంద క్షేత్రాల సేద్యకాడు
పుట్టపర్తిని కైలాసపురము చేసి
ఇలను పాలించు సత్యసాయీశు డతడు

- జె. బాపురెడ్డి

అవతార వైశిష్ట్యానికి అద్దంపట్టే దివ్యచిహ్నాలు

అ

డా॥ పణతుల రామేశమ్

అ

**శ్లో॥ ఐశ్వర్యస్య సమగ్రస్య ధర్మస్య యశసః శ్రియః॥
జ్ఞాన వైరాగ్యయోత్యైవ షణ్ణాం 'భగ' ఇతీరితః॥**

సమగ్రములైన అష్టైశ్వర్యములు (1), ధర్మము (2), కీర్తి (3), లౌకిక, అలౌకిక సంపదలు (4), పరిపూర్ణ జ్ఞానము (5), వైరాగ్యము (6) - అను ఈ ఆరింటికి 'భగమ'ని పేరు. ఇవి కలిగిన దేవుడు - భగవంతుడు. ఇవి కలిగిన దేవత - భగవతి. మన స్వామివారిలో పైవన్నీ పరిపూర్ణంగా ఉన్నాయి. కనుకనే, 'భగవాన్' అని ముద్దుగా, గంభీరంగా పిలువబడుతున్నారు. భగవాన్ బాబావారు తమ అవతార కార్యకలాపాలద్వారా భక్తులకు మార్గదర్శనం చేస్తూ కొన్ని చిహ్నాలను, దివ్యస్మృతులను అనుగ్రహించారు. నేడు అవే మనకు గురువుల్లా

స్వామివారి దివ్యసందేశాలను గుర్తుచేస్తున్నాయి. ఎలాగో పరికిద్దాం.

'స్వస్థాన వేషభాషాభిమతః సంతః' అన్నారు పెద్దలు. సాధు సత్పురుషులు తమ జన్మస్థలమును, తమకు తగిన వేషమును, తమ మాతృభాషను విడువరుగాక విడువరు. దీనినిబట్టి నిజమైన సాధుమూర్తిని చక్కగా గుర్తించవచ్చును. ఇది అవతారపురుషులకు సహితం వర్తిస్తుందని వేరే చెప్పనక్కర్లేదు. బాబావారు పుట్టపర్తిని వీడక, కాషాయ వస్త్రములను వదలక, తమ మాతృభాష తెలుగును ఏమరక ఉండిన అవతారమూర్తులు. మంగళహారతి పాటలో "మరి అంతయు నీవే", "మంగళహారతి అందుకో" అని నిత్యమూ మనము పాడుకొనుట వారి మాతృభాషాభిమానమునకు చిరు ఉదాహరణ మాత్రమే.

శ్రీకారము

బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులకు సంకేతం 3. ఈ మువ్వరి కలయిక పరబ్రహ్మము; దీని వెనుక తోకవలె వ్రాయబడుచున్నది శక్తిస్వరూపము. ఇక పైనున్నవి చంద్రసూర్యులు. వీరికందరికీ పిలుపు ఒకటే. అదియే శ్రీ.

సకల దేవతా నిలయము శ్రీ. అందుకే గీతలో "వేద్యం పవిత్ర మోంకారః" అన్నారు. "ఓం తత్ సత్ ఇతి నిర్దేశో బ్రహ్మణః త్రివిధః స్మృతః" అని కూడా సెలవిచ్చారు. అందుకే స్వామివారుకూడా "ఓం తత్ సత్ శ్రీ నారాయణ...." అంటూ పాడుకొమ్మున్నారు సర్వధర్మ ప్రార్థనలో. స్వామివారు ఎక్కడ చూసినా ఈ శ్రీకారమునకు ప్రముఖ స్థానమిచ్చారు. పూర్ణచంద్ర హాలులో వేదిక పైభాగమున దీనిని మనం ప్రత్యేకంగా గమనింపవచ్చును.

తామరలు (పద్యములు)

పద్మపీఠముపై నెలకొన్న భగవాన్ బాబావారిది పద్మసామ్రాజ్యము. ఏ కట్టడమునందైనా తామర పుష్పములు కనిపించినచో ఈ భవనము భగవాన్ బాబావారికి సంబంధించినదేమో అనిపించును. దీనిని ప్రహరీ గోడలపై విశేషముగా అలంకరించినారు. లక్ష్మి - పద్మప్రియ. తామర లక్ష్మీప్రదం. ఇది సకల దేవతా ప్రీతికరం. 84 లక్షల జీవరాసులలో నిటారుగా వెన్నెముక గలవాడు మానవుడు. సుషుమ్నానాడిద్వారా మూలాధార చక్రములోని కుండలినీ శక్తిని సహస్రార పద్మమునకు చేర్చుకొనుటయే యోగవిద్య. ప్రతి ఒక్కరూ ఈ యోగము నభ్యసించి ధన్యులు గావలెనని స్వామివారు ఈ తామరల ద్వారా సందేశ మొసగుచున్నారు కాబోలు.

ఏనుగులు

మనకు సాయికుల్వంత్ హాలులో ఏనుగులు ప్రముఖంగా కనిపిస్తాయి. ఏనుగు ముఖం మహాలక్ష్మీ నివాసస్థానం. ప్రథమపూజ్యుడైన లంబోదరుణ్ణి 'లకుమికరా!' (లక్ష్మీకరా!) అన్నారు. అందుకే దేహం పెద్దదైనా ఏనుగుబుద్ధి సూక్ష్మతమమైనది. 'సాయిగీత'ను అమితంగా ప్రేమిస్తూ వచ్చారు భగవాన్. వెలగపండును అందిస్తే, పండు పగులకుండా గుఱ్ఱును మాయం చేసి, వినర్జించే విశిష్ట గుణం గజానికి సొంతం. 'మాయామయ మిద మఖిలం హిత్యా...' మాయను వదలి మోక్షలక్ష్మిని అందుకొమ్మని స్వామివారి సందేశం.

హంసలు

సాయికుల్వంత్ హాలులో మనకు విస్తృతంగా దర్శనమిస్తాయి హంసలు. పాలు, నీళ్ళు కలిపి ఉంచితే పాలను మాత్రమే త్రాగి, నీటిని వదలివేసే విశిష్ట గుణం హంసలకే సొంతం. అలాగే, అనాత్మలు అనగా చతుర్వింశతి (24) తత్త్వముల మధ్యనున్న 'ఆత్మ'ను వేరుచేసే యోగశక్తి 'పరమహంస'కు మాత్రమే ఉన్నది. 'న శ్రోత్రం న జిహ్వో న చ ధ్రూణ నేత్రే చిదానంద రూపః శివోఽహం శివోఽహం' - ఆదిశంకరుల నిర్వాణ షట్క సందేశాన్ని హంసలద్వారా అనునిత్యము స్వామి మనకు

గుర్తు చేస్తున్నారు. సాయికుల్వంత్ హాలులో స్వామివారికి ఇరువైపులా రెండు పెద్దపెద్ద హంసలను మనం గమనించ వచ్చు. 'హంస హంసాయ విద్మహే..' సర్వశుక్లయైన సరస్వతికి వాహనం కావడం హంసకే చెల్లు. తమ బిడ్డలంతా సరస్వతీరూపులు కావలెనని స్వామివారి ఆకాంక్ష. అందుకేనేమో అందరికీ ధవళ వస్త్రాలను సమవస్త్రాలుగా ఆదేశించారు.

సింహములు

మృగరాజమైన సింహం జాగ్రత్తకోసం మధ్యమధ్య వెనక్కి తిరిగి సింహావలోకనం (Re-vision) చేసినా దానికి అదురూ బెదురూ ఉండదు. ఆధ్యాత్మిక శక్తి సంపన్నులు సింహం వంటివారు. కాబట్టి, మనం సింహాల్లాగా తయారుకావాలికానీ లౌకికవాంఛలకు బలికారాదని స్వామివారి సందేశం. ఇరువైపులా సింహాలున్న ఆసనంపై స్వామి కొలువైయుంటారు. సింహాసనాసీనులైన స్వామి, ప్రహ్లాదవరదుడైన ప్రసన్న లక్ష్మీన్నసింహమూర్తివలె, పరమప్రేమస్వరూపులై భక్త జనులకు సాక్షాత్కరించుచుందురు.

గోపూజ

శ్లో॥ గోమయం యమునా సాక్షాత్

గోమూత్రం నర్మదా శుభా

గంగా క్షీరంతు యా సాం వై

కిం పవిత్ర మతః పరమ్॥ (కాశీ ఖండం)

గోవు సకలదేవతాస్వరూపం. ఆవుపేద యమునా (కాళింది - కాలా) నదివలె నల్లగా ఉంటుంది. ఆవు పంచితము నర్మదానదమువలె శుభకరమైనది. సాలగ్రామాలు దొరికేది నర్మదా, తపతి, గండకీ నదముల్లోనే. పడమరనుండి తూర్పునకు ప్రవహించేవి నదులు; తూర్పునుండి పడమరకు ప్రవహించేవి నదములు. ఇక ఆవుపాలు గంగయే. ఇంతకన్నా పవిత్రమేదియున్నది! ఆవు వెనుక భాగం మహాలక్ష్మికి నిలయం. అపవిత్రాలను పవిత్రతమంగా మార్చే శక్తి గోమూత్రానికే ఉన్నది.

గోకులంలో నిత్యం గోపూజ జరుగుతుంది. దేవతల భాషయైన సంస్కృతాన్నే ఆవు మాట్లాడుతుంది చిత్రంగా - 'అంబా', 'అంబే' - అని; ఇవి సంస్కృతములుగదా! మనం గోవువలె సాధుస్వరూపులం కావలెనని స్వామి సందేశం.

‘త్రయీ’, ‘యజుర్మందిరం’, ‘సాయిశ్రుతి’

అపరిమితమైన వేదరాశిని నిశితంగా పరిశీలించి మూడు భాగాలుగా విభజించారు వేదవ్యాసులవారు. మిగిలినది నాలుగవ భాగమైనది. ఋక్, యజుస్, సామ - వేదములు మూడును వేదత్రయి. ‘వేదత్రయీ పరానందా తత్త్వార్థ జ్ఞాన మంజసా’ - అని గీతామాహాత్మ్యము. ఉపవేదాదికములు అధర్వణ వేదములో నున్నవి. భగవాన్ బాబావారు వేదపురుషులు కదా! వారు కొలువుదీరిన దివ్యధామములు - బెంగళూరులో ‘త్రయీ బృందావన్’, ప్రశాంతినిలయంలో ‘యజుర్మందిరం’, కొడైకెనాల్లో ‘సాయిశ్రుతి’ అని పిలువబడుతూ వేదనారాయణుడైన సాయినారాయణుని నిరంతరమూ గుర్తు చేయుచున్నవి.

బిల్వ వృక్షాలు

పవిత్ర వృక్షాల నెన్నింటినో స్వామివారు పెంచి పోషిస్తున్నారు. అందులో అరుదైన కాశీ బిల్వ (పెద్దపెద్ద ఆకులు గల) వృక్షములు త్రయీ బృందావన్ చుట్టూ, ఇంకా పెక్కు జాగాల్లోనూ మనం గమనించవచ్చు. “అదిత్యవర్ణే తపసోఽధిజాతో వనస్పతి స్తవ వృక్షోఽథ బిల్వః” అన్న శ్రీసూక్త మంత్రార్థం మేరకు, మహాలక్ష్మి శివునిగూర్చి చేసిన తపస్సుచే బిల్వవృక్షం ఆవిర్భవించింది. ఈ దళాలు శివుని త్రినేత్రాలకు ప్రతీకలు. ఈ దళాలతో శివపూజ చేసినా, లక్ష్మీపూజ చేసినా ఇరువురి అనుగ్రహాన్ని సులభంగా పొందవచ్చు. ఈ చెట్టు ఫలాలు బాహ్యభ్యంతర దోషాలను పటాపంచలు చేసి, మనకు దివ్యజ్ఞానాన్ని ప్రసాదించడంలో సర్వసమర్థములై యున్నవి.

స్త్రీలు వేరే, పురుషులు వేరే

‘వివిక్త సేవీ’ - అనగా ఏకాంతంలో, ఏకాగ్రతతో భగవంతుని సేవించాలి. ఆ ఏకాగ్రతకు భంగం వాటిల్లకుండా స్త్రీ - పురుష ప్రకృతులను వేరుచేశారు భగవాన్. ఇది ఎంతో దూరదృష్టితో కూడిన ఆధ్యాత్మిక

తురీయావస్థ. విద్యార్థినీ విద్యార్థులకుగూడ అన్నీ ప్రత్యేక సదుపాయాలు చేశారు స్వామి. ఇచట సేవాదేశ్వారి పాత్రకూడా నభూతో నభవిష్యతి.

భజనలు

ప్రపంచవ్యాప్తంగా సాయి భజనలకు విశేష ప్రాచుర్యం ఉంది. ఈ కలియుగంలో నామస్మరణను మించిన తరణోపాయం మరొకటి లేదన్నారు. ‘నామస్మరణా దన్యోపాయం, నహి పశ్యామో భవతరణే...’ పదిమంది చేరిన అది భక్త సముద్రము. ఆ తరంగములు ప్రతి ఒక్కరినీ ఆనంద దోలికలలో ఓలలాడించును. ముఖ్యంగా సాయికుల్యంత్ హాలులో మనము దీనిని బాగుగా గమనింపవచ్చును.

విభూతి

అష్టైశ్వర్యాలను అనుగ్రహించగలిగే స్వామివారి విభూతి, ‘భస్మాంతగ్ం దేహం’ - ‘ఈ దేహమేనాటికైనా బూడిద కావలసినదే’ - అంటూ తనను చూచినవారికి సందేశమిస్తూ ఉంటుంది.

ఇక చివరగా ఒక మాట. స్వామివారు కనికరించి మనకు ప్రసాదించిన దివ్యచిహ్నాలు, దివ్యస్మృతులలో కొన్నింటిని మాత్రమే ఇచట ప్రస్తావించుట జరిగినది. భక్తులు మిగిలినవాటినికూడా ఆదర్శముగా గ్రహింప గలరని మనవి. ఈ గుర్తులను, స్మృతులను గమనిస్తే స్వామివారికి మనపైగల అవ్యాజమైన ప్రేమ ప్రస్ఫుట మవుతూ ఉంటుంది. దీనికి మనమందరమూ ఎంతో కృతజ్ఞులమై ఉందాము. ‘సమ్మితే సామ్మ్య - నమ్మకపోతే దుమ్మ్య’ అన్నారుకదా పెద్దలు.

శ్లో॥ ఈశ్వరాంబా సుతం దేవం

సత్య ధర్మ స్వరూపిణం

విద్యా ౨ రోగ్యాప్రదాతారం

చందే౨ హం సత్యసాయినం

(రచయిత శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ, బెంగళూరు, బృందావన్ క్యాంపస్లో తెలుగు గౌరవ ఆచార్యులుగా సేవలందిస్తున్నారు)

“యో మాం పశ్యతి సర్వత్ర...”

అ

‘సాయిదాసు’

ఋ

“ఎవడు సమస్త భూతములందును నన్ను చూచుచున్నాడో, మఱియు,
నాయందు సమస్త భూతములను గాంచుచున్నాడో, అట్టివానికి నేను
కనబడకపోను, నాకు అతడు కనబడకపోడు”

(శ్రీమద్భగవద్గీత, ఆత్మసంయమ యోగము, అధ్యాయం - 6, శ్లోకం 30)

ఫిల్ బుడిన్ అమెరికాలో ఒకప్పుడు అత్యంత విజయవంతమైన ఇన్వెస్ట్మెంట్ బ్యాంకర్, మరియు, వార్తాపత్రికా ప్రచురణకర్త. 1971లో ఉన్నట్లుండి తన జీవితంలో ‘ఎదో’ లోపించిందనే భావన ‘ఫిల్’ను బాధించ సాగింది. అతడు తన వ్యాపారాల్ని అమ్మివేశాడు, జీవిత పరమార్థాన్ని వెతుక్కుంటూ ఆధ్యాత్మికమార్గంలో ప్రయాణం సాగించాడు. ఆ ప్రయాణంలో ఒక దశలో ‘ఫిల్’ తన మనోశక్తిని విశాలపరచుకొనేందుకై ఒక ఆధ్యాత్మిక శిక్షణాకోర్సులో చేరాడు.

ఆ శిక్షణా శిబిర నిర్వాహకుడు తన పద్ధతి ప్రకారం, ఆ తరగతిలోని వ్యక్తులందరినీ కళ్ళు మూసుకొని, తాము ఒక ‘ఎలివేటర్’ (లిఫ్ట్)లో కూర్చుని ఉన్నట్లు ఊహించుకొమ్మని, ‘ఎలివేటర్’ తలుపు తెరుచుకోగానే అభ్యర్థులందరూ తమతమ గురువులను కనుగొనగలరనీ చెప్పాడు. అందరితోపాటే ఫిల్కూడా కళ్ళు మూసుకొని, తాను ఒక ‘ఎలివేటర్’లో కూర్చున్నట్లు ఊహించుకోసాగాడు. ఉన్నట్లుండి ‘ఎలివేటర్’ తలుపు తెరుచుకున్నట్లు, అప్పుడు ఆ ‘ఎలివేటర్’ తలుపు ఎదురుగా ఆరెంజి రంగు అంగీతో, కేశకిరీటంతో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు తన ఎదురుగా ప్రత్యక్షమైనట్లు ‘ఫిల్’ గుర్తించాడు. నిజానికి అప్పటికి తన ఎదుట గురువుగా దర్శనమిచ్చినవారు భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారని ‘ఫిల్’కి ఏమాత్రము తెలియదు. అద్భుత తేజోమయ ప్రకాశంలో వెలిగిపోతున్న

ఆ అపరిచిత వ్యక్తి ఎవరు? తనకు ముందెన్నడూ తటస్థపడని ఆ అద్భుతమూర్తిని చూసి నిశ్చేష్టుడయ్యాడు ‘ఫిల్’. కంగారుపడి, వెంటనే కనులు తెరచి చూచాడు. తరగతిగదిలోని తక్కిన వ్యక్తులంతా ఇంకా కనులు మూసుకొనే కూర్పుని ఉన్నారు. సరేకదా అని తనుకూడా మళ్ళీ కళ్ళు మూసుకున్నాడు. మళ్ళీ స్వామివారు చిరుదరహాసంతో దర్శనమిచ్చారు, అతని ఎదుటే నిలబడి ఉన్నారు.

తన మనోనేత్రంలో తాను స్వామి పాదాలవద్ద కూర్చుని ఉన్నట్లు దర్శించాడు ‘ఫిల్’. వారిమధ్య మాటలేమీ జరుగలేదు. కానీ, ‘ఫిల్’ జీవితంలోని గత సంఘటనల నన్నింటినీ అతనికి గుర్తు చేయసాగారు స్వామి. అతడు ఎట్టి స్వార్థపరత లేకుండా, భగవంతుడికి శరణాగతుడైన అనేక సందర్భాలను ‘ఫిల్’ మనోవీధిలో ప్రదర్శించారు భగవాన్. ఆ అనుభవాలు, అనుభూతులు అన్నీ అత్యంత వాస్తవికంగా, ప్రగాఢంగా అతనిని కదిలించేలా ఉన్నాయి.

తనకు శక్తివంతమైన మనోధ్యాన పద్ధతిని నేర్పినందుకు ఆ శిక్షణా శిబిర నిర్వాహకుడికి ధన్యవాదాలు తెలిపి, అక్కడినుండి బయటపడ్డాడు ‘ఫిల్’.

కానీ, ‘ఫిల్’ని అత్యంత ఆశ్చర్యానికి గురిచేస్తూ, అప్పటి నుండి అతడు కనులు మూసినా తెరచినా, ధ్యానంలో ఉన్నా, ఇంకే పని చేస్తున్నాకూడా అతనికి అంతటా భగవాన్ బాబావారే కనిపించసాగారు. ఒక్కొక్కసారి

స్వామివారు ఒక సింహాసనంలో ఆసీనులై యుండగా, వారి పాదాలచెంత తాను కూర్చొని ఉన్నట్లు అనుభూతి పొందేవాడు. ఆయా సందర్భాలలో స్వామి 'ఫిల్'కి - భగవంతునికి శరణాగతి కావడంలోని ప్రాముఖ్యత, వైరాగ్య భావము, స్థితప్రజ్ఞత, సాధనా పద్ధతులగురించీ తగిన ఎరుక కలిగిస్తూ ఉండేవారు.

అలాంటి పరిస్థితిలో ఒకనాడు 'ఫిల్' ఒక ఆధ్యాత్మిక సమావేశానికి వెళ్ళడం, అక్కడ భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి బాబావారి చిత్రపటం చూడడం జరిగింది. కళ్ళు మూసినా తెరిచినా దర్శనమిస్తూ, తనకు అనేక ఆధ్యాత్మిక అనుభవాలను ప్రసాదిస్తున్న ఆ 'అపరిచిత వ్యక్తి' సశరీరంగా ఈ భువిపై భారతదేశంలో ఒక ఆశ్రమంలో వసిస్తున్నారనే వాస్తవం 'ఫిల్'ను సంభ్రమాశ్చర్యాలకు గురి చేసింది. ఇక వెంటనే భగవాన్ బాబావారిగురించి తనకు దొరికిన సాహిత్యాన్నంతా పరిచసాగాడాయన.

ఒకనాడు మాన్ హటన్ లోని పార్క్ ఎవెన్యూలో తన పెంపుడు కుక్కను వ్యాహ్యశికి తిప్పుతున్న 'ఫిల్' ఉన్నట్లుండి తలెత్తి ఆకాశంలోకి చూసేసరికి ఆకాశమంతా భగవాన్ బాబావారి దివ్యరూపంతో నిండిపోయింది! ఎటు చూసినా స్వామి రూపమే!

ఆ దివ్యానుభవాన్ని తట్టుకోలేక విచలితుడైన 'ఫిల్' తాను 'చిత్తవిభ్రమ' (హెల్యూసినేషన్)కు గురి అయ్యానేమో అని భావించసాగాడు. ఏదో, ఒక గదిలో, ధ్యానంలో కళ్ళు మూసుకొనియుండగా దర్శనం కావటం వేరు; కానీ, ఇప్పుడో, ఆకాశమూ, భూమి, క్షితిజమూ అంతా స్వామిమయంగా కనిపించడంతో, తనకు మతి భ్రమించిందో, పిచ్చాసుపత్రిలో చేరాలో ఏమోనన్న ఆందోళన కలిగింది ఆయనకు. అంతలోనే, తన ఆ విచిత్ర దర్శనానుభవాలగురించి స్వయంగా భగవాన్ బాబావారినే ముఖాముఖీ కలిసి, అడిగి తేల్చుకోవాలని నిశ్చయించుకున్న 'ఫిల్', భారతదేశ ప్రయాణానికి సిద్ధ మవుతుండగా, తానుకూడా తోడుగా వస్తానని ఆయన సతీమణి కోరటం అతనికి సంతోషం కలిగించింది. ఆ విధంగా, వెంటనే ఆ దంపతులు దక్షిణ భారతదేశంలోని ప్రశాంతినిలయ ఆశ్రమ ప్రాంగణంలో వ్రాలిపోయారు.

నిండైన పొడుగాటి వత్తు గడ్డం, వంకీలు తిరిగి జులపాలవలె వ్రేలాడుతున్న శిరోజాలతో పాశ్చాత్య ఋషివర్మనివలె 'ఫిల్', భగవాన్ బాబావారి దర్శనాభిలాషులై ప్రశాంతి మందిర ప్రాంగణంలో వేచి యున్న భక్తుల వరుసలకు దూరంగా, వెనుక ఒక మూల కూర్చున్నాడు.

భగవాన్ తమ నివాస మందిరం నుండి వెలుపలకు వచ్చారు. అంతే! స్వామిని చూడగానే ఒక చిన్న పిల్లవాడివలె వెక్కివెక్కి ఏడ్వసాగాడు 'ఫిల్'. ఎప్పుడో విడిచిపెట్టిన తన స్వంత ఇంటికి తిరిగి వచ్చిన భావన అతనిలో కలిగింది. స్వామివారు నెమ్మదిగా, లయబద్ధమైన నడకతో 'ఫిల్' వైపుకు వచ్చి, అతని ముందు నిల్చిని ఆశీః పూర్వకముగా తమ అభయహస్తాన్ని పైకెత్తారు. స్వామి తనకు పలకరింపుగా చేయి ఊపుతున్నారనకొని, ఆనందాశ్రువులు రాలుస్తూనే 'ఫిల్' కూడా స్వామికి 'హలో' చెపుతున్నట్లుగా చేయి ఊపసాగాడు.

మరునాటి ఉదయం 'ఫిల్' దంపతులను స్వామి అంతరంగిక వ్యక్తిగత సంభాషణకు 'ఇంటర్వ్యూ' గదిలోకి పిలిచారు. ఆ దంపతుల ప్రస్తుత, పూర్వ జీవితాల గురించిన సమస్త సమాచారమూ స్వామికి విదితమేనని వారు గ్రహించేటట్లుగా వారికి అన్నీ వివరించిన స్వామి, "ఇప్పుడు భౌతికంగా నీ ఎదురుగా నేను ఉండటం ఎంత నిజమో, ఇంతకుముందు నీకు ప్రసాదించిన దర్శనానుభవాలన్నీ అంతే నిజమైనవి" అని స్పష్టంగా తెలియజెప్పారు.

"అంతేకాదు... నేను నీవు చూస్తున్న ఈ దేహము మాత్రమేనని అనుకొంటున్నావా? నేను ఈ దేహమును కాదు. నేను భగవంతుడినని భావిస్తున్నావా?" అని స్వామి అడగడంతో ఏమి సమాధానం చెప్పాలో తెలియక మౌనం వహించాడు 'ఫిల్'. మళ్ళీ స్వామివారే శాంత గంభీర స్వరంతో చెప్పసాగారు, "అవును! నేను భగవంతుడినే. అంతేకాదు, నీవుకూడా భగవంతుడివే! అందులో ఏమాత్రం భేదం లేదు. నువ్వు నన్ను ఆరాధించాలని చెప్పడానికి నేను ఇక్కడికి రాలేదు. భగవంతుడిని - నీవు కోరుకొనే ఏ రూపంలోనైనా, ఏ నామంతోనైనా, లేక నిరాకారుడన్న భావనతోనైనా ఆరాధించు. అయితే, పూర్ణ విశ్వాసంతో ఆరాధించు"

స్వామివారి ఆ మేరునగ ధీర గంభీర దివ్య ప్రకటనకూ, స్వామివారి నిర్నిబద్ధ నిర్వాజమైన నిర్మల దివ్యప్రేమకూ కరిగి కన్నీరు స్రవించగా, స్వామివారినుండి ప్రసరిస్తున్న

అనంత ప్రేమతరంగాలు తమను పరమానందాబ్ధిలో ముంచివేయగా, స్వామి దివ్య చరణారవిందాల మ్రోల వ్రాలిపోయారు 'ఫిల్' దంపతులు.

'ఫిల్' దంపతులు అమెరికాకు తిరిగి వెళ్ళిన తరువాత, వారింట్లో వారిరువురి మధ్య చోటుచేసుకున్న సంభాషణ లన్నీ - తమ జీవిత సర్వస్వము స్వామికి ఎటుకే అన్న అంశంమీదే సాగుతుండగా, ఉన్నట్లుండి, మానవ సహజమైన కుతూహలంతో ఆ దంపతులిద్దరికీ ఆ సమయంలో తమ మధ్య జరుగుతున్న ఆ సంభాషణల గురించికూడా స్వామికి ఎటుకేనా? అన్న ఆలోచన వచ్చింది.

ఆ రాత్రి గడచి, తెల్లవారుఝామున ఐదు గంటలకు 'ఫిల్'కు మెలకువ వచ్చి, తమ పడకగదిలోని అలమారులో ఉంచిన బాబావారి చిత్రపటం ముందు నిల్చిని ప్రార్థిస్తుండగా, ఆ పటానికి కట్టించిన డ్రేముపైన, అద్దానికి లోపలా, బయటా అంతా కూడా విభూతితో నిండి ఉండడం, దివ్య మధుర పరిమళంతో అమృత సోనలు ఆ పటం నుండి స్రవించటం చూచిన 'ఫిల్' దంపతులు - ఆ క్షణం నుండీ మళ్ళీ ఎప్పుడూ భగవాన్ బాబావారి సర్వవ్యాపకత, సర్వజ్ఞత, సర్వశక్తిమంతత్వాలను శంకించ లేదు! కేవలం శరణాగతులైనారు.

- డా॥ శామ్యూల్ హెచ్. శాండ్వీస్ రచించిన "సాయి'కియాత్రీ" ('సాయి' మనో అధిచికిత్స) గ్రంథం ఆధారంగా...

మానవ ప్రయత్నం - దైవానుగ్రహం

పడవ ప్రయాణం చేసేటప్పుడు గాలి అనుకూలంగా ఉన్నప్పటికీ తెరచాప విప్పితేనే పడవ ముందుకు సాగిపోతుంది. అదేవిధంగా దైవానుగ్రహమును మనము అందుకోవాలంటే మానవ ప్రయత్నం అవసరం. దైవానుగ్రహమనే గాలి అనుకూలంగా ఉన్ననూ తెరచాప విప్పడమనే పురుషప్రయత్నం అత్యవసరం.

- బాబా

భక్తుడు: స్వామీ, నేను కోరేది ఒక్కటే - “నీ పాదకమల సేవయు, నా పాదార్చకులతోడి నెయ్యమును, నితాంతాపారభూతదయయును, తాపసమందార నాకు దయసేయగదే!”

భగవాన్: దయచేయటం కాదు, ఆ కాలంలో ఆ మాట అన్నారు. ఇప్పుడది వర్తించదు. ఇప్పుడు మీరు సంపాదించుకోవాలి. పెట్టటానికి ఉంటే పట్టటానికి చేయి చాచాలి కదా!

భక్తుడు: మీ అనుగ్రహం లేకుండా సంపాదించుకోగలమా? స్వామీ!

భగవాన్: అనుగ్రహం ఎప్పుడూ ఉంటుంది. భక్తితోపాటు పురుషకారము ఉండాలి. సూర్యుని కిరణాలు అంతటా ప్రసరిస్తాయి. కానీ సిమెంటు కాంక్రీటు కప్పు ఉంటే లోపలికి రావు. భక్తుడు సంపూర్ణ శరణాగతి చేస్తే, ‘డ్యూయల్ మైండ్’ లేకపోతే సాధనలో భగవదనుగ్రహం లభిస్తుంది.

భక్తుడు: స్వామీ, నిన్న మీరు తమ దివ్యోపన్యాసంలో కర్మ బలీయమైనది, దానిని ఎవరూ తప్పించలేరన్నారు. ఆ కర్మ మీరు సృష్టించినదే కదా! మీరు దానిని తొలగించలేరా శరణాగతి చేసిన తరువాత?

భగవాన్: శరణాగతి అంటే ఏమిటి? నీవు చేసిన శరణాగతి ఎట్టిది? నీది కానిదానిని భగవంతునికి అర్పించటానికి నీకేమి అధికారముంది? చేసేవాడు వేరు అనే భావం లేకుండా ఉన్నప్పుడే అది నిజమైన శరణాగతి అవుతుంది.

భక్తుడు: మహాభక్తులకూడా రుగ్మతలతో బాధపడుతుంటే ఏమనుకోవాలి స్వామీ?

భగవాన్: కర్మ అనుభవించాలి. ఐతే, కర్మానుభవం దేహానికే! ఆత్మకు బాధ లేదు, ఆనందమే. దేహం వేరు, ఆత్మ వేరు. దేహం కర్మను అనుభవిస్తుంది. సుఖదుఃఖాలు దేహానికేకాని ఆత్మకు కావు. ఆత్మది ఆనందం. పాండురాజు భార్య కుంతీదేవి రాజు భార్యగా అన్ని సుఖాలూ అనుభవించింది. ఆ దినాల్లో కృష్ణుణ్ణి ‘అల్లుడా’ అన్నదేకానీ పరమాత్మ అనలేదు. అటు తరువాత కొడుకులకు కష్టాలు వచ్చినవి. అప్పుడు కృష్ణుణ్ణి పరమాత్మగా కొలిచింది. తనకు కష్టాలే కావాలన్నది. కష్టాలుంటేనే భగవంతుణ్ణి ధ్యానించే తలంపు కలుగుతుందని, భక్తులు కష్టాలే కోరుకుంటారు. భీష్ముడు అంపశయ్యపై పడి ఉన్నాడు. తలక్రింద దిండు కూడా అంబులే! అయినా శరీర బాధ ఆనందంగా అనుభవించినాడు. ఉత్తరాయణ పుణ్యకాలంకోసం 56 దినాలు అంపశయ్యమీదనే ఆనందంగా ఉండినాడు. అతడు గాంగేయుడు. దప్పి అయితే గంగ నీరే కావాలంటాడు. అర్జునుడు భూమిలోకి బాణం కొట్టి గంగ తెప్పిస్తాడు. చనిపోయే ముందు ఆ గంగాజలం త్రాగినాడు. అనుక్షణము భగవంతుని ప్రార్థించి ఆనందం అనుభవించింది కుంతి. అందుకే ఏం కావాలని అడిగితే, కష్టాలే కావాలన్నది. ఎంతెంత మునులకు, ఋషులకు కూడ అహంకారం ఏమాత్రం ఉన్నా దానిమూలంగా మాయలో పడి బాధపడుతారు. రాముడు భగవంతుడని తెలిసిన విశ్వామిత్రుడుకూడా మాయావశుడై రామునికి ‘బల, అతిబల’ మంత్రాలను ఉపదేశిస్తాడు.

(మూలం: కీ॥శే॥ బి. రామరాజుగారితో భగవాన్ జరిపిన అనుగ్రహ భాషణం)

ప్రభువు సమక్షంలో సేవాభాగ్యం

(చివరి భాగం)

కుప్పం విజయమ్మ

సేవలు చేస్తే చాలు, ఇంక ఏ జప తప సాధనలూ అవసరంలేదని నొక్కి వక్కాణించారు ప్రభువు. ఒక్క సేవలోనే 'కాన్సన్ట్రేషన్, కాంటెంప్లేషన్, మెడిటేషన్, ట్రాన్స్ఫర్మేషన్' అన్నీ ఇమిడియున్నాయన్నారు. చిప్పలో దాగిన ముత్యంలా 'హెల్ప్ ఎవర్, హర్డ్ నెవర్' - అన్న చిన్న మాటలోనే బ్రహ్మాండమైన సందేశం దాగి ఉంది. "మీరు 'సేవ' చేస్తే మిమ్మల్ని 'సేవ్' చేసే భారం నాది" అన్నారు.

సంవత్సరాలు గడిచేకొద్దీ భక్తుల సంఖ్య పెరిగిపోతూ వచ్చింది. దాంతో వాలంటీర్ల సంఖ్యకూడా పెరిగింది. ఒకసారి ముందువైపు నిలబడిన మమ్మల్ని చూసి, "ఎలా ఉంది మీ భుజబలం? ఏ ఎక్సర్ సైజులూ చేయనక్కర్లేదులే, దండిగా బలం వస్తుంది" అని మధుర మందహాసంతో పలుకుతూ ముగ్ధమోహనమూర్తియై ముందుకు సాగారు.

ఒక్కొక్కసారి మమ్మల్ని వేదికమీదికి పిలిచి, ఎంతో ప్రేమతో పాద నమస్కారం ఇచ్చి, విభూతి స్పృష్టించి ఇచ్చి, అరటిపళ్ళు ప్రసాదించి సాగనంపేవారు. సాక్షాత్తు దివ్య మాతృమూర్తి కదా! జగజ్జనని! భక్తహృదయరంజని! విశ్వవిలాసిని! "భక్తుల ఆనందమే నా ఆహారం" అని సెలవిస్తూ, భక్తులకొరకే రాత్రింబవళ్ళు శ్రమించడం వారి వేయి తల్లుల ప్రేమకు నిదర్శనం.

"సేవద్వారా మన శరీరంలోని ప్రతి అంగమూ పవిత్రమవుతున్నది. నిజంగా నిండు హృదయంతో, నిష్కల్మషమైన మనసుతో సేవ సల్పినప్పుడు మనలో ఆత్మవిశ్వాసం బయల్పడుతుంది. తద్వారా ఆత్మ తృప్తి కలుగుతుంది, త్యాగభావము పెనవేసుకుంటుంది. త్యాగభావంవల్ల ఆత్మసందర్శనం కలుగుతుంది. అదే జీవిత పరమార్థం. చూశారా!

కష్టపడకుండా మీరు దైవదర్శనాన్ని పొందుతున్నారు" అన్నారు.

"ప్రేమ సేవలు రెండు రెక్కలు మనకు పక్ష బలమున పక్షులు ఎగురునట్లు ఈ విహంగ మార్గము ననుసరించి చేరవలయు గమ్యంబు శీఘ్రగతిని

మీరు మనసారా సేవచేస్తే సాక్షాత్తు భగవంతుడే మిమ్మల్ని వెతుక్కుంటూ వస్తాడు. మీరు ఆ భగవంతునికొరకు అంగలార్చనక్కర్లేదు" అని ప్రభువు సెలవిస్తూంటే నా మనస్సు ఆనంద తన్మయత్వంతో నర్తనం సల్పింది.

ఈవిధంగా ప్రభువు 'వాలంటీర్ మీటింగ్' పేరుతో మాకు బంగారంలాంటి అవకాశాలు ప్రసాదించారు. బ్యాడ్జీలుకూడా రకరకాల రంగులతో, స్వామి ఎంబ్లెంతో

ఉష్వికూరించేరితిగా ఆకర్షణీయంగా ఉండేవి. వాటిని ఎడమవైపున గుండెపైననే వేసుకోండి అన్నారు. గుండె అనే గుడిలో భగవంతుని దర్శించి పవిత్రులు కండి. చిక్కిన సాయిని, దక్కిన అవకాశాన్ని జారవిడుచుకోకండి. ఒక్కసారి ఈ రత్నము చేతనుండి జారిపోయిందా, మరి చిక్కదు అని హెచ్చరించారు. ప్రతిసారి తామే స్వయంగా అందరికీ బ్యాడ్జీలు ప్రసాదించి, పాదనమస్కారం అనుగ్రహించి యెనలేని ఆనందాన్ని అందిస్తూ వచ్చారు.

ఒకరోజు ప్రభువు మమ్ము లోపలికి పిలిచారు. అనురాగంతో అందరినీ తేరిపారజూసి, “మీ అందరికీ బోలెడంత సందేశాలను అందించాను. జైట జనం ఎలా క్రిక్కిరిసి ఉన్నారో మీకు తెలుసు. కొత్తవారు చాలామంది ఉన్నారు. వాళ్ళకి ఇక్కడి పద్ధతులు తెలియవు. కనుక, మీరు ప్రేమతో, ఓపికతో నచ్చజెప్పాలి. ‘స్వామీ, వారు వినటం లేదు’ అన్న మాట మీ నోటినుండి రాకూడదు. నేను ఇన్ని ఏళ్ళుగా చెబుతున్నా మీరే వినటంలేదే, మరి రెండు రోజుల్లో మీ మాటలు వారెలా వినగలరు? అందరూ నా దర్శనంకొరకు, నా ప్రేమకొరకు అష్టకష్టాలు పడి వస్తున్నారు. వారిని తగురీతి ఆనందింపజేయటం మీ బాధ్యత. వాళ్ళు తమ ఊళ్ళకి చేరుకొన్న తరువాతకూడా మిమ్మల్ని గుర్తుంచుకోవాలి. “ఆహా, ప్రశాంతినిలయంలో సేవాదళ్ సభ్యులు ఎంతో వినయంగా, ఓపికగా, శ్రద్ధగా ప్రవర్తిస్తున్నారు” అని తలుచుకొని మురిసిపోవాలి. అది ఒక్కటే నేను మీనుండి కోరేది” అని ప్రభువు అంటుంటే మా హృదయాలు ఆర్ద్రమైనాయి.

“మంచిపేరు తెచ్చుకోండి. నేను సదా మీ వెంట జంట ఇంట కంట ఉంటాను. మిమ్మల్ని నేను వదలను. నన్ను మీరూ వదలకుండా ప్రేమతో మెలగాలి” అని ప్రభువు ఉద్బోధిస్తూ ఉంటే అదే మాకు చివరి మీటింగు అని అర్థమైంది. అందరం వారి పాదాలు చుట్టుకొని చిన్నపిల్లల్లా కన్నీరు కార్చడం ప్రారంభించాం. వేయి తల్లుల ప్రేమ కురిపిస్తూ ప్రభువు ప్రసన్నవదనంతో మా చెంతజేరి అందరికీ విభూతి ప్రసాదమును అందించి పాద

నమస్కార భాగ్యమును ప్రసాదించారు. రెండు చేతులెత్తి అభయహస్తములతో నిండుగా ఆశీర్వదించి వెళ్ళారు.

1946లో భక్తబృంద పరివేష్టితులై ప్రభువు చిత్రావతీ ఇసుక తిన్నెలపై కూర్చొని అత్యంత విశిష్టమైన సందేశాన్ని అందించారు. “మున్ముందు నిలయంలో బ్రహ్మాండమైన భవనములు, సదుపాయములు రాబోతున్నాయి. మీరే చూడబోతారు” అంటూ ఆ ఇసుకపై కొన్ని గీతలు గీసి చూపించి, “ఇది ఈస్టు ప్రశాంతి, ఇది వెస్టు ప్రశాంతి, ఇది సౌత్ ప్రశాంతి. ఎంతమందో ఫారిన్స్ రాబోతున్నారు” అని చెప్తుంటే, సామాన్య వ్యక్తులు బ్రతుకలేని ఈ ఎండ ప్రదేశంలో ఫారిన్స్ ఎలా బ్రతుకగలరు?! అని ప్రభువు మాటలను తేలికగా తీసుకున్నాం. వెంటనే ప్రభువు, “నేను చెప్తా, చేస్తా, చేయిస్తా” అన్నారు. “ఇవన్నీ ఇప్పుడు మీకు చెప్పాను. తరువాత ఈ భవనములకు కావలసిన ఇటుక, సున్నము, రాయిరప్ప అంతా తెప్పించి నేనే చేసి చూపిస్తా. తరువాత మీ అందరిచేత చేయిస్తా” అన్నారు. సత్యమైన మాట సాయిమాట. ఆ మాటలలోని విలువ ఆనాడు తెలియలేదు. ఈనాడు కనులపండువగా వీక్షిస్తున్నాం.

మొదట ఈ సేవకార్యక్రమం ప్రారంభించినప్పుడు, “మీరు ఇలా శుభ్రం చేయాలి” అని నోటితో చెప్పారు. ఇది ‘చెప్తా’ అన్న మాటకు నిరూపణ. తదుపరి వారే పరకను చేతబట్టి ఊడ్చి, “చేస్తా” అన్న మాటకు నిరూపణ చూపించారు. తదుపరి వందలు, వేల భక్తులతో సేవ చేయిస్తూ, “చేయిస్తా” అన్న మాటను ప్రత్యక్షంగా నిరూపిస్తున్నారు. వారి మాటకు తిరుగులేదు, ఎదురు లేదు, బెదురులేదు. సత్యస్య సత్యం.

మనసారా సేవారంగంలో కాలిడి, నిస్వార్థ సేవలు సల్పి ప్రభువును ఆనందింపజేసినప్పుడే మనము విన్నందుకు, కన్నందుకు ఫలితమని చక్కగా గ్రహించి ఆచరించి ధన్యులమవుదాం. చేతులు కాలాక ఆకులు పట్టుకొని లాభం లేదు. సమయము, అవకాశమూ జారిపోకమునుపే ప్రభువు సెలవిచ్చిన ఆణిముత్యాలను ఆచరణలో పెట్టి తరిద్దాం. ❖

విజయదశమి వైభవం

కీ॥శే॥ బిరుదురాజు రామరాజు

తేదీ 11.10.1978, విజయదశమి. ఊరేగింపుగా వచ్చి 8.45 ని॥లకు స్వామి వేదికపై సింహాసనం అలంకరించినారు. స్వామి ముఖంలో వింత మార్పు గోచరించింది. స్వామి అచ్చం నీలమేఘశ్యాముడుగా కనబడ్డారు. వేదికపై అటూ ఇటూ తిరుగుతూ ఉంటే భక్తులను అనుగ్రహించటానికి అర్ధనారీశ్వరుడు దిగి వచ్చినట్లున్నది.

8.50కి పూర్ణాహుతి. యజ్ఞకుండం చుట్టూ, స్వామి చుట్టూ పురోహితులు ప్రదక్షిణంగా తిరుగుతూ ఉంటే, స్వామి యజ్ఞపురుషునివలె కనబడ్డారు. కలశపూజ - ఉద్వాసన తరువాత స్వామి శిరిడీ బాబా విగ్రహానికి విభూతి అభిషేకం చేసినారు. స్వామి చేయి త్రిప్పుతుంటే ఖాళీ ఘటం నుండి శిరిడీ బాబా విగ్రహంపై విభూతి రాసులుగా పడుతుంటే, కైలాససానువులపై హిమతుషారం వలె వేదికంతా ధవళ విభూతి మేఘావృతమైనది.

9.35 ని॥లకు స్వామి సింహాసనం అలంకరించగా స్వామికి చామరసేవ కన్నులపండువగా జరిగింది. హిమగిరి శిఖరంపై కూర్చున్న పరమశివునివలె, వైకుంఠంలో శ్రీమహావిష్ణువువలె స్వామి వెలిగిపోయినారు. ఆ తరువాత స్వామి ఆడిటోరియంలో తిరుగుతూ భక్తులపై అభిషేక జలం చల్లినారు. అందరూ ఆ అమృతవర్షంలో ప్లావితులైనారు.

సాయంత్రం స్వామివారి దివ్యసందేశం తరువాత శ్రీమతి ఎమ్.ఎన్. సుబ్బలక్ష్మిగారి గానం. ఆమె స్వామిపై చాలా కీర్తనలు పాడింది. “క్షీరసాగర” పాడుతుంటే రామచంద్రునివలె, “మురళీకుంజ నికుంజ” పాడుతుంటే శ్రీకృష్ణునివలె కనబడ్డారు. చివరన “జగదోద్ధారణ” పాడుతుంటే స్వామి చాలా ఆనందించినారు. భగవంతుడు గానప్రియుడూ గానలోలుడూ కదా!

ఈలోగా డోలికోత్సవం ఏర్పాట్లు జరిగినవి. పెద్ద వెండి ఉయ్యెల అమర్చినారు. నీలిరంగు బట్టపై జరీ కుట్టిన పరుపు. స్వామి తెల్లని దుస్తులతో మెడలో ఎఱ్ఱని దండతో జగన్మోహనంగా ఉన్నారు. ఎంత అందం! ఈ జన్మ అంతా స్వామిని రెప్పవార్చుకుండా అట్లాగే చూడవలెననిపిస్తున్నది. ఈనాడు చూచిన మరొక చిత్రం స్వామి మేనిచ్చాయలో మార్పులు. యజ్ఞమప్పుడు అగ్నిహోత్రునివలె ధగధగ మెరసినారు. డోలికోత్సవమప్పుడు నీలమేఘశ్యాముడుగా కనబడ్డారు. నా జీవితం చరితార్థమయినది.

12.10.1978 ఉదయం స్వామి మాకు ఏకాంతాన్ని ప్రసాదించినారు. నాతోపాటు నా పెద్దల్లుడు రమేశరాజు ఉన్నారు. అలానే శ్రీమతి పి. సుశీల, ఆమె భర్త, శ్రీమతి అంజలీదేవి, ఆమె భర్త శ్రీ ఆదినారాయణరావు, శ్రీ సాలూరి రాజేశ్వరరావు, కొత్తపల్లి వీరభద్రరావు మొదలైనవారు. నేను స్వామి పాదాలదగ్గర కూర్చున్నాను.

స్వామి పాదాలు ఎంత మృదువులో! కమలదళాలవలె కోమలంగా మృదువుగా అరుణంగా ఉన్నాయి. స్వామి దగ్గర కూర్చున్న గంటసేపు నా చేతులు వారి పాదాల మీదనే ఉంచినాను. మధ్యమధ్యన పాదసంవాహనం చేసినాను. అవి బలి శిరస్సుపై ఉంచిన పాదాలు, అవి అహల్యను పావనం చేసిన పాదాలు, అవి జనక మహారాజు, శబరీ, గుహుడు కడిగిన పాదాలు, అవి బృందావనంలో తిరిగిన పాదాలు, అవి కురుక్షేత్రం మధ్యన నిల్చిన పాదాలు. ఆ పాదాలు ఈనాడు నా చేతుల్లో ఉన్నవి. నా ఊహలు పరిపరివిధాలు పోయినవి.

అందరం సుఖాసీనులం అయిన తరువాత స్వామి ఏమైనా అడగండి, అన్నారు.

వీరభద్రరావు: స్వామి ఇప్పుడు నా మనస్సులో దత్తాత్రేయమూర్తి మెదలుతున్నది.

యజ్ఞపురుషునిగా వెలుగొందుతూ...

స్వామి: దత్తాత్రేయులంటే సత్వరజస్తమో గుణాలకు అతీతులైన పరబ్రహ్మస్వరూపులు, పరమ గురువులు.

అటు తరువాత ఏదో ప్రసక్తి వచ్చి స్వామి, “అద్దంలో బొమ్మవలె విశ్వమంతా భ్రాంతిమూలకం” అన్నారు. వీరభద్రరావు, “విశ్వం దర్పణ దృశ్యమాన సగరీ తుల్యం” శ్లోకపాదం వినిపిస్తే, స్వామి, “ఆదిశంకరులు చెప్పినదాంట్లో ఒక చమత్కారం ఉంది. దాన్ని ఎవరూ గమనించినట్లు లేదు. అద్దంలో ప్రతిబింబం ఉన్నది ఉన్నట్లుగా కనబడదు. ఉల్టాగా కనబడుతుంది. అద్దంలోవలె కనబడే ఈ విశ్వమంతా భ్రాంతి. భ్రాంతి మూలకం అనటానికి ఇదికూడా కారణం” అన్నారు.

భగవంతుడు సర్వాంతర్యామి. భక్తుల హృదయాల్లో ఉంటాడు. నారదునితో, “మధ్యక్షః యత్ర గాయన్తి తత్ర తిష్ఠామి నారద” అన్నాడు. తిష్ఠామి అంటే ఉత్సవ విగ్రహంవలె ఊరక కూర్చోవటం కాదు, మూలవిరాట్టువలె కూర్చోవటం - అంటే నిత్యపూజాదికాలతో, నిత్య నైవేద్యకాలతో ఉండే మూర్తి అన్నమాట.

“నైవేద్యమంటే జ్ఞాపకం వచ్చింది స్వామీ, ఈవాళ ఏకాదశి” అన్నారు వీరభద్రరావు.

స్వామి: ఏకాదశి అంటే ఏమిటి? ఉపవాసం అంటే ఏమిటి? కర్మేంద్రియ జ్ఞానేంద్రియాలు పది, వీటిపైన పదకొండోది పరమాత్మ. ఉపవాసం అంటే ఆ పరమాత్మకు

నీలమేఘశ్యామునిగా డోలలూగుతూ...

సమీపాన వసించటం. అంతేకాని పిండివంటలు, అర్ధసేరు అటుకులు తినటం కాదు. ఐనా తినే పదార్థాలను అనుభవించేది కూడా ఆ పరమాత్మే అనే దృష్టి అలవడాలి. గీతలో, “అహం వైశ్వానరో భూత్వా ప్రాణినాం దేహ మాశ్రితః ... ” అంటాడు.

అటు తరువాత స్వామి పంచకోశాలనుగురించి చెప్పి డా॥ మోహనరావుతో, “మీ వైద్యశాస్త్రంలో ఈ కోశాలేవీ కనబడవు” అన్నారు. నేను, “షట్పక్రాలుకూడా భౌతికంగా కనబడవుకద స్వామీ” అన్నారు.

స్వామి, “అవును, చర్మచక్షువులకు కనబడేవి కావు. అన్నమయ, ప్రాణమయ, మనోమయ కోశాలవరకే భౌతిక సంబంధం. తరువాతి విజ్ఞానమయ ఆనందమయ కోశాలు భౌతికానికి అతీతమైనవి” అన్నారు.

తరువాత స్వామి ప్రత్యేకంగా జంటలని లోపలికి పిలిచి మాట్లాడినారు. “నాకు జంట లేదు, ఒక్కణ్ణే వచ్చినాను స్వామీ,” అంటే “నీ జత నేను” అన్నారు స్వామి నావీపుపై చిటిక వేసి.

స్వామి ప్రేమకు నా కన్నులు చెమ్మగిల్లినవి. స్వామి మాటల్లో ఎంత పరమార్థం ఉంది! ఈ జీవాత్మకు ఆ పరమాత్మే కదా జంట. ఛాందోగ్యంలోని ‘ద్వాసుపర్ణా’ జ్ఞాపకం వచ్చింది. అందరినీ ఆశీర్వదించి బయటికి పంపినారు. ❖

త్రయీ బృందావనంలో... సాయికృష్ణుని సన్నిధిలో...

అ

డా॥ టి. రవికుమార్

అ

త్రయీ బృందావన్ మందిరం

ప్రతి సంవత్సరం వేసవిలోనూ, ఇతర సమయాల్లోనూ భగవాన్ బాబావారు బృందావనం (వైట్ ఫీల్డ్, బెంగళూరు)లో విడిది చేసిన రోజులలో సాయంవేళల్లో సాయిరమేష్ సభామండపంలో భక్తులకు దర్శనం ఇచ్చిన తరువాత విద్యార్థులను, అధ్యాపకులను, మరికొందరు చిరకాల భక్తులను ‘త్రయీ’ మందిరంలోకి పిలిచి తమ దర్శన, స్పర్శన, సంభాషణ భాగ్యాలను ప్రసాదించేవారు. విద్యార్థుల లేతహృదయాల్లో విలువలు శాశ్వతంగా నాటుకునేరీతిగా వాళ్ళతో వ్యక్తిగతంగా సంభాషణలు సలిపేవారు. తమ దివ్యబోధామృతాన్ని అనుగ్రహించి ఆశీర్వదించేవారు. ‘త్రయీ సెషన్స్’ అని పిలువబడే ఆ మహత్తరమైన సమావేశాలలో పాల్గొని లబ్ధిపొందినవారిలో నేనూ ఒకడిని కావడం నా భాగ్యం.

తప్పనిసరిగా నిత్యం తెల్లవారుఝామునే లేస్తూ, అన్ని విషయాలలో సమయపాలన పాటిస్తూ, ఎంతో క్రమశిక్షణతో కూడిన హాస్టల్ జీవితానికి అలవాటు పడడం

క్రొత్త విద్యార్థులకు ప్రారంభంలో కాస్త కష్టంగానే ఉంటుంది. పైగా మొట్టమొదటిసారిగా తల్లిదండ్రులను వదలి హాస్టల్లో చేరినవారు అనేకులుంటారు. అటువంటి పిల్లలు ప్రతిరోజూ ‘త్రయీ సెషన్స్’లో స్వామి తమపై కురిపించే వేయితల్లుల ప్రేమతో తాము తల్లిదండ్రులకు దూరంగా ఉంటున్నామన్న బాధను మరచిపోతారనడం అతిశయోక్తి కాదు. దివ్యఛాన్సలర్ సన్నిధిలో గడిపిన ఆ కొద్ది సమయంలోనే విద్యార్థులకు తమ భవిష్యత్తు భగవానుని బంగారు హస్తాలలో భద్రంగా ఉన్నదన్న భరోసా కలుగుతుంది.

‘త్రయీ సెషన్’లో పాల్గొనే అవకాశంకొరకు విద్యార్థులు మందిరం ముందు నిలబడి ఎంతో ఆత్రుతగా ఎదురు చూస్తూ ఉంటారు. స్వామివారి నుండి ఏ చిన్న సంతకం అందినా పరుగెత్తుకుంటూ వెళ్లి శ్రీవారు ఆసీనులయ్యే ఝూలాకు సమీపంలో కూర్చోవడానికి పోటీపడతారు. ఆ దృశ్యాన్ని చూస్తూ ఒకసారి స్వామి అప్పటి వైస్ ఛాన్సలర్ ప్రొ॥ సంపత్ గారితో, “ఈ సన్నివేశం చూస్తుంటే నాకు ద్వాపరయుగంలో గోపీ గోపాలురు దేనినీ లెక్కచేయక నా (కృష్ణ) సాన్నిధ్యంకోసం పడిన తపన గుర్తుకు వస్తోంది” అన్నారు.

తల్లి తన పిల్లల గొప్పతనాన్నిగురించి అందరికీ గర్వంగా చెప్పుకున్నట్లు, ‘త్రయీ సెషన్’లో స్వామివారు సీనియర్ విద్యార్థులను సమావేశితులకు పరిచయం చేస్తూ, చదువుసంద్యల్లో, ఆటపాటల్లో వాళ్ళు కనబరచే ప్రతిభను, వాళ్ళ సత్ప్రవర్తనను కొనియాడుతుంటే, అది క్రొత్త విద్యార్థులపై ఎంతో ప్రభావం చూపేది. తాము కూడా స్వామివారిని ఏవిధంగా మెప్పించగలం? అన్న ఉత్తేజపూరితమైన ఆలోచనను వారిలో కలిగించేది.

ప్రశంసాపూర్వక దివ్యాశీస్సులు వర్షిస్తూ...

విద్యార్థులలో కొంతమందిని ఆటలలో, కొందరిని పాటలలో, మరికొందరిని వాద్యసంగీతంలో ప్రతిభను అభివృద్ధిపరచుకునేలా భగవాన్ ప్రోత్సహిస్తూ వచ్చారు. “మీరే కాబోయే లీడర్లు, ప్లీడర్లు. మాట్లాడే నైపుణ్యంతో పాటు అన్నిరకాల ప్రతిభాపాటవాలను మీరు అభివృద్ధి పరచుకోవాల”ని భుజం తట్టేవారు. పరీక్షల ముందు విద్యార్థులు ఏవిధంగా సన్నద్ధం కావాలి అనేదికూడా బోధించేవారు.

అంతేగాక, ‘త్రయీ సెషన్స్’లో శ్రీమతి ఎమ్.ఎన్. సుబ్బలక్ష్మి, శ్రీమతి పి. సుశీల, బేగం పర్వీన్ సుల్తానా, ఉస్తాద్ దిల్లద్ ఖాన్, శ్రీ టి.ఎమ్. సౌందర్య రాజన్ లాంటి ప్రముఖ గాయనీ గాయకులు సమర్పించే గాత్ర కచేరీలను ఆస్వాదించడంతోపాటు పలువురు పారిశ్రామికవేత్తలు, సైన్యాధికారులు, న్యాయకోవిదులు, వేదపండితులు, ఇంకా వివిధ రంగాలలో నిష్ణాతులైన పెద్దలు చేసే స్ఫూర్తిదాయకమైన ప్రసంగాలు వినే అవకాశం విద్యార్థులకు కలిగేది. ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే, ‘త్రయీ సెషన్స్’ శీలనిర్మాణ శిక్షణా శిబిరాలు. తమలో అంతర్గతంగా ఉన్న సృజనాత్మక శక్తిని జాతినీర్మాణానికి ఉపయోగించేటట్లు విద్యార్థులను ఉత్తేజపరచేవి.

ఒకనాటి సాయంకాలం సుప్రీం కోర్టు మాజీ ప్రధాన న్యాయమూర్తి జస్టిస్ పి.ఎన్. భగవతి తాము కొద్దిరోజుల క్రిందటే ముగించుకొని వచ్చిన అమెరికా పర్యటన

విశేషాలు, అక్కడి భక్తులకు స్వామిపై గల అచంచల భక్తి విశ్వాసాలు, వాళ్ళు చేస్తున్న సేవాకార్యక్రమాలు తదితర విషయాలను విద్యార్థులకు వివరించి, “స్వామివారు ఇప్పుడు ఈ ఝాలాపై మాత్రమే ఆసీనులై ఉన్నారన్న భ్రాంతినుండి మనమందరం బయటపడాలి. శ్రీవారు ఇప్పుడు ఇక్కడ ఉండడం ఎంత సత్యమో ఇదే సమయంలో ప్రపంచమంతటా వ్యాపించి ఉండడం అంతే సత్యం. ఈవిషయాన్ని నేను అనుభవపూర్వకంగా గ్రహించి చెప్తున్నాను” అంటూ తన ప్రసంగాన్ని ముగించి స్వామివారి పాదపద్మాలకు ప్రణమిల్లారు.

తాము ఇతఃపూర్వం ప్రసాదించిన ఉంగరం ఆయన వ్రేలికి లేకపోవడం గమనించి భగవాన్, “నీకిచ్చిన ఉంగరం ఏమైంది?” అని అడిగారు. ఆయన ఎంతో బాధగా, “స్వామీ, అమెరికా పర్యటనలో ఒక హోటల్ బాత్‌రూమ్‌లో పోగొట్టుకున్నాను” అన్నారు. వెంటనే భగవాన్ హస్తచాలనంతో ఒక ఉంగరం సృష్టించి ఆయన వ్రేలికి తొడిగారు. భగవతిగారి ఆనందానికి అవధులేవు. “అదే ఉంగరం అవునో కాదో చూసుకో...” అన్నారు స్వామి. నిజానికి అక్కడ చేరిన అందరి మదిలో మెదలిన సందేహమది. “అవును స్వామీ, ముమ్మాటికీ అదే ఉంగరం” అంటూ ఆయన హర్షాతిరేకాన్ని వ్యక్తం చేయగా, “భగవతీ! ఇప్పుడే చెప్పావు కదా, సర్వతః పాణి పాదం తత్ సర్వతోక్షి శిరో ముఖం... అన్నట్లు స్వామి అంతటా ఉన్నారని” అంటూ భగవాన్ చిరునవ్వులు చిందించారు.

స్వామి విద్యార్థులతో సంభాషించేటప్పుడు హాస్యపు జల్లులకు కొదవేలేదు. క్రమం తప్పకుండా తమకు రోజుకొక లేఖ ఇస్తున్న ఒక విద్యార్థిపై చిరుకోపం నటిస్తూ, “రోజూ వ్రాసిన విషయాన్నే వ్రాస్తున్నావు” అన్నారు. అతను ఇచ్చిన లేఖను అప్పటికప్పుడే తెరచి, “స్వామీ, నా భార్య ప్రాణాపాయ స్థితిలో ఉంది. దయచేసి ఆమెను రక్షించండి” అని పైకి చదువగానే అందరూ ఘొల్లన నవ్వారు.

ఒకసారి భజన గాయకుడైన ఒక విద్యార్థికి డాక్టర్లు టాన్సిల్స్ ఆపరేషన్ ఖరారు చేశారు. “నయమవడానికి ఎన్ని రోజులు పడుతుంది?” అని స్వామివారు మృదువుగా

సున్నిత హాస్యంతో నవ్వులు విరబూయిస్తూ...

అడిగారు. “వారం రోజులు పడుతుందని డాక్టర్లు చెబుతున్నారు స్వామీ” అని ఆ విద్యార్థి బదులివ్వగానే స్వామివారు ఒక చిలిపి నవ్వు నవ్వి, “హమ్మయ్య! వారం రోజులు నా చెవులకు విశ్రాంతి దొరుకుతుందన్నమాట” అనగానే అందరి ముఖాలపై నవ్వులు విరబూయాయి.

వేసవిలో ఎమ్.బి.ఎ. విద్యార్థులు ‘ఇండస్ట్రియల్ టూర్’ నిమిత్తం బెంగళూరు వచ్చినప్పుడు త్రయీ బృందావన్ ఆశ్రమంలోనే ఉంటారు. అప్పుడు ‘త్రయీ సెషన్స్’ మేనేజిమెంటు తరగతులుగా మారిపోతాయి. మేనేజిమెంట్ గురించి ఎన్నో సూక్ష్మమైన అంశాలను దివ్య ఛాన్సలర్ విద్యార్థులకు బోధిస్తారు.

ఒక్కొక్కసారి స్వామి ‘క్విజ్ మాస్టర్’గా వ్యవహరిస్తారు. ‘బ్ల్యాక్ హోల్’ గురించి తొలి పరిశోధన చేసింది ఎవరు? సూర్యుడి నుండి కాంతి భూమిని చేరడానికి ఎంత సమయం పడుతుంది? భూమి ఎంత వేగంతో తిరుగుతోంది? ‘రీఇంజనీరింగ్’ అంటే ఏమిటి... ఇలాంటి పలు ప్రశ్నలు స్వామి సంధించేవారు. వారితో దృష్టి కలిపే భాగ్యం, సమాధానం సరైనదైతే బహుమతి పొందే అవకాశం ఉండడంతో క్విజ్ ప్రశ్నలకు సమాధానం చెప్పడానికి విద్యార్థులందరూ ఉత్సుకత చూపించేవారు. ఒకసారి ఒక

విద్యార్థి ఇచ్చిన సమాధానాలకు ఆనందించి స్వామివారు అతనికి ఒక సువర్ణాంగుళీయకం సృష్టించి ఇవ్వడమేకాక ఆ సంవత్సరం వేసవిలో తమవెంట కొద్దెకెనాల్ కు తీసుకువెళ్ళే విద్యార్థుల జాబితాలో అతని పేరు చేర్చారు.

వేసవి సెలవులలో శ్రీ సత్యసాయి ప్రైమరీ స్కూలు విద్యార్థులెవరైనా వచ్చి ‘త్రయీ సెషన్’లో పాల్గొన్న సందర్భాల్లో భగవాన్ ఆ చిన్నారులతో ప్రసంగాలిప్పించేవారు. వేదపఠనం చేయించే వారు, సంస్కృతంలో మాట్లాడించేవారు. ఆ చిన్నపిల్లలు తొట్రుపాటు లేకుండా అనర్గళంగా ప్రసంగిస్తూంటే, గర్వంతో మురిసిపోయే తల్లిలా సాయిమాత అందరివైపు చూసేవారు.

ఒకనాటి సాయంకాలం ‘త్రయీ సెషన్’కు పిల్లలందరూ పరుగెత్తి వస్తూంటే ఒక విద్యార్థి మాత్రం ‘క్రచ్’ (చంక క్రింద పెట్టుకొనే ఊతకర్ర) సహాయంతో నెమ్మదిగా నడుస్తూ రావడం శ్రీవారు గమనించారు. మోకాలి ఆపరేషన్ జరిగిన 15 రోజుల తరువాతకూడా క్రచ్ ల సహాయం లేకుండా అడుగువేయలేకపోతున్న ఆ పిల్లవాడి దగ్గరికెళ్ళి, స్వామి తమ చేతిని సహాయంగా అందించి, కొన్ని అడుగులు వేయించారు. “చూడు బంగారూ, నీవు మామూలుగా నడువగలవు” అంటూ మృదువుగా అతనితో పలికి, ఒక ఉంగరాన్ని సృష్టించి ఇస్తూ, “ఇది నీకు రక్షణగా

సాయిమాత సన్నిధిలో ప్రసంగిస్తున్న ప్రైమరీ స్కూల్ విద్యార్థి

ఉంటుంది. ఈరోజునుండి సువ్వు మామూలుగా నడువగలవు” అని ఆశీర్వదించారు.

ఆరోజునుండి ఆ విద్యార్థి ఎలాంటి ఇబ్బందీ లేకుండా నడువగలగడమేకాక, ఆ తరువాత జరిగిన క్రీడోత్సవంలో 15 వందల మీటర్ల పరుగు పందెంలో పాల్గొని విజయవంతంగా పూర్తి చేయగలిగాడు. అది శ్రీవారి దయకు నిదర్శనమని, తన విజయాన్ని వారి దివ్యచరణారవిందములకు అంకితం చేస్తున్నానని ఆనందబాష్పాలు రాలుస్తూ చెప్పాడు.

స్వామి మాతో అమాయకంగా ఆడుతూ పాడుతూ ఉన్నట్లు కనిపించినా, మేము సకల చరాచర సృష్టికర్త సన్నిధిలో ఉన్నామన్న విషయాన్ని మరచిపోకుండా మాకు పలు దివ్యానుభవాలను ప్రసాదిస్తూ వచ్చారు. 1986లో ఒకనాటి సాయంకాలం ‘త్రయీ సెషన్’లో భజన జరుగుతుంది. స్వామివారు అద్భుతంగా తాళం వేస్తున్నారు. కొద్ది నిమిషాల తరువాత వారు ఏదో అలౌకిక స్థితిలోకి వెళ్ళినట్లు గమనించాము. తమ చేతులనుండి తాళాలను జారవిడిచి, చాలాసేపు అలాగే నిశ్చలంగా ఉండిపోయారు. కొంతసేపటికి మామూలు స్థితికి వచ్చి, హఠాత్ స్వీకరించి లోపలికి వెళ్ళిపోయారు. మరుసటిరోజు సాయంకాలం విద్యార్థుల నుద్దేశించి అనుగ్రహభాషణం సల్పుతూ, “నిన్నటి దినం సాయంకాలం అజిత డత్ (ఇండియన్ టెలిఫోన్ ఇండస్ట్రీకి చెందిన చిరకాల భక్తులు) తన అంతిమ ఘడియల్లో దర్శనమివ్వవలసిందిగా ఎంతో ఆర్థితో ప్రార్థించాడు. వెళ్ళి దర్శనమిచ్చి ఆశీర్వదించి వచ్చాను” అని వెల్లడించారు. మేము సాక్షాత్ భగవంతుని సన్నిధిలో ఉన్నామని మరొక్కసారి గుర్తు చేసుకున్నాం.

ఇలాంటిదే మరో అద్భుతమైన సంఘటనను నేను స్వయంగా చూశాను. ఆరోజున స్వామివారు పోస్టులో తమకు వచ్చిన ఒక ఎన్వలప్ లోనుండి కొన్ని రూపాయి నాణేలు తీసి చుట్టూ ఉన్న పిల్లలకు తలొకటి పంచారు. ఒక విద్యార్థికి మాత్రం నాలుగు నాణేలు ప్రసాదించారు. ఆ నాణేలు అగ్నిలో పడి కాలినట్లుగా నల్లగా మాడిపోయి ఉన్నాయి. ఆ విద్యార్థి ‘త్రయీ సెషన్’ అనంతరం నా దగ్గరకు వచ్చి ఆ నాణేలను ఎంతో ఆనందంగా

‘ఎన్వలప్’లోనుండి రూపాయి నాణేలను తీస్తూ...!

చూపించాడు. అంతలో అతని స్వగ్రామం నుండి తల్లిదండ్రులు వచ్చి మందిరం వెలుపల నిరీక్షిస్తున్నారన్న వార్త రావడంతో రెట్టించిన ఆనందంతో అతను వెళ్ళి వాళ్ళను కలుసుకున్నాడు. అతని తల్లి తన అనుభవాన్ని చెబుతూ, తమ స్వగ్రామంలో గణపతిహోమం నిర్వహించి స్వామి దర్శనార్థం వచ్చామని, హోమం చేస్తున్నంతసేపూ స్వామి తమతోనే ఉన్నారన్న అనుభూతి కలిగిందని వివరించింది. అప్పుడా విద్యార్థి స్వామి తనకు ప్రసాదించిన రూపాయి నాణేలను తీసి చూపగానే, తాము హోమగుండంలో అర్పించిన నాణేలు అవేనని గుర్తుపట్టి ఆ తల్లి ఆనందబాష్పాలు రాల్చింది.

ఒకసారి బృందావన్ కేంపస్ విద్యార్థులు సంకలనం చేసిన వ్యాససంపుటికి భగవాన్ ‘హృదయ బృందావన్’ అని నామకరణం చేస్తూ, “మీరు విద్యార్థులుగా ఉన్నంత వరకే మీకు ఈ బృందావన ప్రాంగణంలో ఉండే అవకాశం ఉంటుంది. కానీ, జీవితంలో మీరు ఎక్కడున్నా ఎప్పుడైనా హృదయ బృందావనం మీవెంటే ఉంటుంది. అందులోకి దృష్టి సారిస్తే అక్కడి పవిత్ర ప్రశాంత వాతావరణంలో సేదతీరవచ్చు” అన్నారు. ‘త్రయీ సెషన్’లో పాల్గొనే అదృష్టానికి నోచుకున్న ప్రతి విద్యార్థి తన హృదయ బృందావనంలో సాయికృష్ణుని సాన్నిధ్యాన్ని నిరంతరం అనుభవిస్తూనే ఉంటాడనడంలో సందేహం లేదు.

సంక్షిప్త స్వేచ్ఛానువాదం: రేగళ్ళ అనిల్ కుమార్

‘మానవతావిలువలు - న్యాయవ్యవస్థ’

ఇతివృత్తంగా జాతీయ సదస్సు

❖ డా॥ దివి చతుర్వేది

ఆధునిక ప్రజాస్వామ్యంలో న్యాయవ్యవస్థకు అద్వితీయమైన స్థానమున్నది. ప్రజాస్వామ్య పరిరక్షణలో న్యాయవ్యవస్థ ప్రధాన భూమికను పోషిస్తే, న్యాయ వ్యవస్థకు మానవతావిలువలు జీవగణ్ణి. ఈ దృక్కోణంలో శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ ప్రశాంతినిలయంలో 2018 ఆగస్టు 11, 12 తేదీలలో ‘మానవతా విలువలు - న్యాయ వ్యవస్థ’ ఇతివృత్తంగా నిర్వహించిన సదస్సులో 600 మందికి పైగా ప్రముఖ న్యాయమూర్తులు, న్యాయవాదులు, న్యాయశాస్త్ర విద్యార్థులు పాల్గొన్నారు. ఈ సదస్సులో న్యాయనిపుణులు ప్రసంగాలద్వారా, చర్చావేదికలద్వారా ప్రస్తుత న్యాయవ్యవస్థ తీరుపై, భవిష్యత్ ప్రణాళికపై వారివారి అభిప్రాయాలను వెల్లడించారు.

భారతదేశ సుప్రీంకోర్టు ప్రధాన న్యాయమూర్తి జస్టిస్ దీపక్ మిశ్రా ఆగస్టు 11వ తేదీ మధ్యాహ్నం 2 గంటలకు పూర్వచంద్ర ఆడిటోరియంలో సదస్సును ప్రారంభిస్తూ, సమాజ సంక్షేమానికి, మానవ పురోగతికి ధర్మమే మూలాధారం అన్నారు. మానవతావిలువల ఆచరణ ద్వారా మానవ హక్కుల పరిరక్షణ సాధ్యమవుతుంది అన్నారు. మానవత్వమే దివ్యత్వమని, అహంకార నిర్మూలనమే సుస్థిర శాంతికి మార్గమని పేర్కొన్నారు. సమర్పణ భావాన్ని ఆచరణాత్మకం గావించుట యెట్లో గ్రహించడానికి ప్రశాంతినిలయంలో సమావేశమయ్యారని ఆహూతులకు తెలియజేశారు. మానవతావిలువలు భారతీయ చట్టంతో మమేకమై ఉన్నాయని, వాటిని విడదీయడానికి వీలుకాదన్నారు.

అంతకు ముందు శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల దేశీయ ఉపాధ్యక్షులు శ్రీ జతీందర్ చీమా సదస్సుయొక్క ముఖ్యోద్దేశ్యాలను వివరిస్తూ, సాంకేతిక పరిజ్ఞానము, సమాచార వ్యవస్థ వివిధ ప్రాంతాలమధ్య దూరాన్ని

తగ్గించిందికాని, మనిషికి మనిషికి మధ్య ఉండవలసిన అనుబంధంలో దూరం పెరిగిపోతున్నదన్నారు. శాంతికి విఘాతం కలుగుతున్న నేటి తరుణంలో ప్రశాంతి నిలయంలో ఇటువంటి సమావేశం జరగడం ఆశాజనకం అన్నారు.

శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ ఎస్.ఎన్. నాగానండ్ ఆహూతులకు స్వాగతం పలుకుతూ, భగవాన్ బాబావారు పథాలుగేళ్ళ చిరుప్రాయంలోనే తమ దివ్యత్వాన్ని ప్రకటించారని, నేడు 125 దేశాలలో శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలు మానవాభ్యుదయానికై పని చేస్తున్నాయన్నారు.

ముఖ్య అతిథి ప్రసంగం తరువాత చట్టపరమైన హక్కులు - మానవతా విలువలపై చర్చాగోష్ఠి జరిగింది.

ఈ ప్రారంభోత్సవ కార్యక్రమానికి ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం తరపున న్యాయశాఖ మంత్రి శ్రీ కొల్లు రవీంద్ర, చీఫ్ విప్ శ్రీ పల్లె రఘునాథరెడ్డి హాజరయ్యారు.

తదుపరి కార్యక్రమం సాయికుల్యవత్ హాలులో కొనసాగింది. శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల దేశీయ అధ్యక్షులు శ్రీ నిమీష్ పాండ్య, భగవాన్ బాబావారి ప్రబోధములను ప్రస్తావిస్తూ, భగవంతుడు హృదయవాసి అని గ్రహించాలన్నారు. మనసుకు, హృదయానికి మధ్య జరిగే సంఘర్షణలో హృదయాన్ని అనుసరించడమే జీవయాత్రలో ప్రధానమైన అంశమని, అదే యధార్థమైన సాధన అన్నారు.

సుప్రీంకోర్టు మాజీ ప్రధాన న్యాయమూర్తి, శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థకు గతంలో ఛాన్సలర్గా వ్యవహరించిన జస్టిస్ ఎమ్.ఎన్. వెంకటాచలయ్య భగవాన్ బాబావారితో తమకున్న దివ్యానుభవాలను వెల్లడించారు. వీరు 2004లో ప్రశాంతినిలయం వచ్చి

స్వామిని దర్శించుకున్నప్పుడు, “స్వామీ, 65 యేళ్ళ క్రితమే మిమ్మల్ని తొలిసారి దర్శించుకున్నాను” అని చెప్పగా, “అవును, చామరాజ్ పేట, 5వ రోడ్డులో ఫలానావారి ఇంట్లో నేను విడిది చేసినప్పుడు నీవు అక్కడికి వచ్చావు. అప్పుడు నీకు పదకొండేళ్ళు. నేను నీకు స్వీట్స్ ఇవ్వలేదని అలిగి వెళ్ళిపోయావు. ఇదిగో, ఇప్పుడిస్తున్నాను తీసుకో” అంటూ స్వామి ఒక స్వీట్ బాక్స్ తనకు ప్రసాదించారని చెప్పారు.

జస్టిస్ ధర్పర్ భండారి, ఇంటర్నేషనల్ కోర్ట్ ఆఫ్ జస్టిస్, మానవతావిలువలైన సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమ అహింసలతోపాటు సమానత్వముయొక్క ఆవశ్యకతను నొక్కిచెప్పారు. భగవాన్ బాబావారు ఇచ్చిన స్ఫూర్తితో, ఢిల్లీలో కనీస వసతులు లేనివారికొరకు రాత్రివేళలలో తలదాచుకోవడానికి ఒక్క సంవత్సరంలోనే 100 షెల్టర్లు నిర్మించడం జరిగిందన్నారు. పాఠశాలలలో బాలికలకొరకు ప్రత్యేకంగా శౌచాలయాలను నిర్మించడం, తమిళనాడులో గ్రామీణ బాలలకొరకు మధ్యాహ్న భోజన పథకాన్ని ప్రవేశపెట్టడం న్యాయమూర్తిగా తాను తీసుకున్న నిర్ణయాలలో కొన్ని అన్నారు.

తదుపరి, ప్రశాంతి భజన బృందంవారు మానవతా విలువలు ఇతివృత్తంగా కొన్ని ఉత్తేజకరమైన గీతాలు ఆలపించారు.

అనంతరం జస్టిస్ ఎన్.వి. రమణ, సుప్రీం కోర్టు, ఢిల్లీ, భగవాన్ తో చిరకాలంగా తనకు అనుబంధముంది అన్నారు. చట్టానికి ధర్మమే కొలమానమన్నారు. ప్రేమ రాహిత్యమే ప్రస్తుత వివాదాలకు మూలమన్నారు. భగవాన్ సూచించినట్లుగా జనులు ప్రేమను పెంపొందించుకుంటే అన్ని వివాదాలు పరిష్కారమవుతాయన్నారు.

జస్టిస్ అమితాబ్ రాయ్, ప్రపంచంలో ఎక్కడైనా చట్టం విలువలకు భిన్నంగా ఉండడానికి ఆస్కారం లేదన్నారు. భిన్నత్వమునుండి ఏకత్వమువైపు నడిపించడమే విలువల విశిష్టత అన్నారు.

ఆగస్టు 12వ తేదీ ఉదయం సాయికుల్యంత్ హాలులో జరిగిన సమావేశంలో ముందుగా జస్టిస్ ఎ.పి. మిశ్రా న్యాయమూర్తికి ముఖ్యంగా ఉండవలసిన లక్షణం మానసిక

పవిత్రత అన్నారు. ప్రాపంచిక సంపదకంటే ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానసంపత్తి మహోన్నతమైనదని గ్రహించి, న్యాయ నిపుణులు ఆత్మశుద్ధికి పూనుకోవాలన్నారు.

జస్టిస్ రవిశంకర్ రూూ, హైకోర్టు, మధ్యప్రదేశ్, మానవుని ఉద్వేగాలకు, మానవతావిలువలకు భేదం ఉన్నదన్నారు. దయాదాతృత్వము వంటివి సుగుణాలే అయినా, తీర్పు చెప్పేటప్పుడు న్యాయమూర్తి ఉద్వేగాలకు లోనుకాకూడదన్నారు.

జస్టిస్ కన్నన్, చైర్మన్, రైల్వేస్ ట్రిబ్యునల్, ధర్మబద్ధమైన జీవితాన్ని గడుపుతూ ప్రతి వ్యక్తి స్వీయపరివర్తనకు కృషి చేయాలని, సత్యవర్తనకు సంబంధించిన మార్గదర్శకసూత్రాలకై వేదవిద్యను ఆశ్రయించాలని చెప్పారు.

ఈ సమావేశంలో ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ బాబా సత్య ధర్మములను కేవలం ప్రచారం చేస్తే ప్రయోజనం లేదు, వాటిని ఆచరించాలి అన్నారు. సత్యమనే పునాదిపైనే ధర్మమనే భవనం నిలిచియున్నది అన్నారు. సత్య ధర్మములే సమాజానికి ప్రధాన గుణములు అన్నారు. కనుకనే, వేదం ‘సత్యం వద, ధర్మం చర’, సత్యాన్ని పలుకవలసిందిగా, ధర్మాన్ని ఆచరించ వలసిందిగా ప్రబోధిస్తున్నది అన్నారు.

తదుపరి, పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియంలో జరిగిన చర్చాగోష్టిలో ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణ హైకోర్టు ప్రధాన న్యాయమూర్తి జస్టిస్ టి.బి. రాధాకృష్ణన్, భగవాన్ బాబావారి ప్రబోధములలో ముఖ్యాంశములైన ఐదు మానవతావిలువలు పంచభూతాలను పరిరక్షించగల వన్నారు. ప్రతి పౌరుడూ మానవతావిలువలను పాటిస్తే, భారతదేశము ఉన్నత శిఖరాలను చేరుకోగలదన్నారు.

జస్టిస్ ప్రతిభాసింగ్, ఢిల్లీ హైకోర్టు, విలువల నిర్వచనంలో రాతియుగంనాటికి, నేటి డిజిటల్ యుగం నాటికి ఎంతో మార్పు వచ్చిందన్నారు. కుటుంబ వ్యవస్థ గురించి మాట్లాడుతూ, ఒంటరి మనిషి కుటుంబ వ్యవస్థను ప్రారంభించాడని, తరువాత ఉమ్మడి కుటుంబాలు ఏర్పడ్డాయని, తదుపరి కాలంలో ఆ వ్యవస్థ కనుమరుగై చిన్నచిన్న కుటుంబాలుగా ఏర్పడడం ప్రారంభమైందని,

ఇప్పుడు మనిషి సామాజిక మాధ్యమాలలో మునిగి తిరిగి ఒంటరివాడైపోయాడన్నారు.

జస్టిస్ రామమూర్తి, మానవుని మనుగడకు మానవతా విలువలు అవశ్యకమన్నారు. వాటి ఉనికి చట్టమనేది ఏర్పడక ముందే ఉండన్నారు. సామాజిక స్థాయిలో కొంతవరకైనా విలువలను ఆచరింపజేయటానికి చట్టం ఒక అవకాశాన్ని కల్పిస్తుందన్నారు.

జస్టిస్ కోటీశ్వర సింగ్, హైకోర్టు, మణిపూర్, చట్టాన్ని పరిరక్షించవలసిన బాధ్యత న్యాయవ్యవస్థపై ఉన్నది కాబట్టి, ఇతర రంగాలతో పోలిస్తే, న్యాయవ్యవస్థలో మానవతావిలువల పాత్ర నిరుపమానమైనదన్నారు.

జస్టిస్ సంగీతా థింగ్రా సెహ్ గల్, హైకోర్టు, ఢిల్లీ, భారతదేశంలో న్యాయస్థానాల స్థాపన, వాటి క్రమాభివృద్ధిని తెలియజేశారు. నైతిక విలువలను భారతీయ న్యాయవ్యవస్థ ఏవిధంగా ఆచరణాత్మకం గావిస్తున్నదో తెలియజేశారు.

జస్టిస్ హరిశంకర్, హైకోర్టు, ఢిల్లీ, న్యాయరంగం ప్రతిష్ఠాత్మకమైనదని, ఔన్నత్యము గల వ్యక్తి ఇతరులను ఆధ్యాత్మికంగా ప్రభావితం చేయగలడన్నారు.

జస్టిస్ రామసుబ్రహ్మణ్యమ్, హైకోర్టు, ఆంధ్రప్రదేశ్ మరియు తెలంగాణ, ఏదోవిధంగా కేసును గెలవడమన్నది న్యాయవాది పనికాదు అన్నారు. అతను వాదించి, ప్రతివాదించి, న్యాయస్థానాన్ని, సమాజాన్ని కూడా దృష్టిలో ఉంచుకొని వాదించాలన్నారు.

శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ ఆర్.జె. రత్నాకర్ న్యాయరంగంలో విశిష్ట సేవలను అందించిన వారిని సత్కరించి దివ్యజ్ఞాపికలను అందజేశారు.

న్యాయవ్యవస్థలో విలువలను పెంపొందించడానికి సాయిసంస్థలు చేపట్టవలసిన కార్యాచరణ విధానాన్ని ఈ సమావేశంలో తీసుకున్న నిర్ణయాలలో పొందుపరచారు. న్యాయరంగానికి చెందినవారికి మరియు శ్రీ సత్యసాయి విద్యాలయాల పూర్వవిద్యార్థినీ విద్యార్థులకు వారివారి వ్యక్తిగత, వృత్తిపరమైన రంగాలలో మానవతావిలువల ప్రాముఖ్యతను తెలియజేయడం, మానవతావిలువలవల్ల అవగాహనను విస్తృతం చేయడంలో భాగంగా

న్యాయశాస్త్ర పాఠ్యాంశాల్లో మానవతావిలువలకు చెందిన అంశాలను పొందుపరచేందుకు కృషిచేయడం, భగవాన్ బాబావారి ప్రబోధములను ఇ-న్యూస్ లెటర్స్ ద్వారా న్యాయరంగానికి చెందినవారికి అందుబాటులోకి తేవడం వంటి అంశాలు అందులో ఉన్నాయి.

సుప్రీంకోర్టు ప్రధాన న్యాయమూర్తి, మాజీ ప్రధాన న్యాయమూర్తి, సుప్రీం కోర్టు, ఇంటర్నేషనల్ కోర్ట్ ఆఫ్ జస్టిస్ కి చెందిన పలువురు న్యాయమూర్తులు, 44 మంది హైకోర్టు జడ్జిలు, 48 మంది డిస్ట్రిక్ట్ జడ్జిలు సహా పెద్ద సంఖ్యలో న్యాయనిపుణులు పాల్గొన్న ఈ చారిత్రక సదస్సు న్యాయవ్యవస్థను మరింత పటిష్ఠం చేసేందుకు దోహదపడే పలు అంశాలను చర్చించడమేకాక, భగవాన్ దివ్య అనుగ్రహశీఘ్రులతో సమాజ శ్రేయస్సుకై శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు మరియు శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలు జరుపుతున్న అవినీతిరహిత కృషికి మరో చక్కని దృష్టాంతంగా నిలిచింది.

72వ స్వాతంత్ర్య దినోత్సవం

శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ ప్రశాంతినిలయం కేంపస్ విద్యార్థులు ఆగస్టు 15వ తేదీన స్వామి సన్నిధిలో సమర్పించిన 'తిరంగ' నాటికను 'అనంత స్ఫూర్తిదాయకం, అమోఘ భారత వైభవం' పాటతో ప్రారంభించారు. భారత స్వాతంత్ర్య పోరాటానికి ఒక విశిష్టత ఉన్నది. భారతీయులు విలువలను విస్మరించకుండా పోరాటంలో పాల్గొన్నారు, ఎన్నో త్యాగాలు చేసి భారతదేశానికి విదేశీ పాలననుండి విముక్తి కలిగించారు. మతవిశ్వాసాలు వేరయినా దేశభక్తి ప్రజలందరినీ ఏకం చేసిందని ఈ నాటిక సందేశం.

రంగారెడ్డి జిల్లా భక్తుల పర్తియాత్ర

పూర్ణావతారి శ్రీ సత్యసాయి: రంగారెడ్డి జిల్లా బాలవికాస్ బాలులు ఆగస్టు 4వ తేదీన సమర్పించిన సంగీత నృత్య ప్రదర్శనలో శ్రీరామ, శ్రీకృష్ణ అవతార కాలములలో సంభవించిన ఘట్టాలను ప్రదర్శించారు. పూర్ణావతారి భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి లీలా విశేషాలను హృద్యంగా ఆవిష్కరించారు.

అంతకుముందు రంగారెడ్డి జిల్లా సాయిసంస్థల అధ్యక్షులు ఆ జిల్లాలో సాయిభక్తులు చేపట్టిన సేవా కార్యక్రమాల వివరాలను తెలియజేశారు.

ఆగస్టు 5వ తేదీన రంగారెడ్డి జిల్లా సాయి యువత సభ్యులు భక్తిగీతాలను ఆలపించారు.

ఐరోపా సాయి భక్తుల సంకీర్తన: ఆగస్టు 1వ తేదీన శ్రీమతి దానా గిల్లెస్పీ నేతృత్వంలో ఐరోపా సాయి భక్తులు స్వామి సన్నిధిలో సంకీర్తన చేశారు. ఐరోపా నుండి వచ్చిన 200 మంది బాలలకూడా ఈ సంకీర్తనలో పాల్గొన్నారు.

గురువందనం: శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్, వైట్ ఫీల్డ్, బెంగళూరు, నర్సింగ్ కళాశాల 10వ వార్షికోత్సవాన్ని పురస్కరించుకొని, ఆ కళాశాలలో ఈ సంవత్సరం చదువు పూర్తి చేసుకుంటున్న విద్యార్థినులు ఆగస్టు 3వ తేదీన స్వామి సన్నిధిలో నిర్వహించిన సంగీత విభావరిలో నవవిధ భక్తిసూత్రాలను ప్రస్తావిస్తూ, వివిధ భాషలలో గీతాలను ఆలపించారు.

హర్యానా, చండీఘర్ భక్తుల పర్తియాత్ర: ఆగస్టు 7వ తేదీన హర్యానా మరియు చండీఘర్ బాలవికాస్ బాలలు “వ్యక్తిపరివర్తనద్వారా విశ్వపరివర్తన” నాటికను ప్రదర్శించారు. పరివర్తన అంతరంగమునుండి ప్రారంభము కావాలని, ప్రేమే పరివర్తనకు నాంది అని ఈ నాటిక సందేశం. అంతకు ముందు హర్యానా మరియు చండీఘర్ సాయిసంస్థల అధ్యక్షులు తమ రాష్ట్రంలో జరుగుతున్న వివిధ సేవాకార్యక్రమాలపై ఒక నివేదికను సమర్పించారు.

ఒడిశా భక్తుల పర్తియాత్ర: ఒడిశా సాయి భక్తులు వారి పర్తియాత్రలో భాగంగా ఆగస్టు 26, 27 తేదీలలో స్వామి సన్నిధిలో నృత్య సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను సమర్పించారు. ఆగస్టు 27వ తేదీన వారు ప్రదర్శించిన నాటికకు సఖ్యభక్తి ఇతివృత్తం. ఒడిశా జాజిపూర్ ప్రాంతంలో ప్రాచుర్యంలో ఉన్న బంధ మెహతా గాథ ప్రధానాంశముగా ఈ నాటిక కొనసాగింది. కష్ట నష్టాలను మానసిక స్తైర్యంతో ఎదుర్కొని, చలించని దైవవిశ్వాసంతో జీవయాత్ర సాగించేవారు సమాజంలో తోటివారికేకాక పాలకులకుకూడా ఆదర్శప్రాయులే అని ఈ నాటిక సందేశం.

కేరళ వరద బాధితులకు సెంట్రల్ ట్రస్టు చేయూత

ప్రతి సంవత్సరం వేలాదిగా మళయాళీ భక్తులు ప్రశాంతినిలయం యేతెంచి ఓణం ఉత్సవాలలో పాల్గొంటూ ఉంటారు. ఇటీవల కేరళ తీవ్రమైన వరద ముంపుకు గురికావడంతో, అక్కడి సాయి భక్తులు నిరాశ్రయులైనవారిని ఆదుకోవడంకంటే మించిన దైవకార్యము లేదని భావించి అక్కడ సహాయ పునరావాస కార్యక్రమాలలో నిమగ్నమయ్యారు. ఆగస్టు 24వ తేదీన ‘ఓణం’ పర్వదినం ముందురోజున ఓణం వైశిష్ట్యాన్ని తెలియజేస్తూ ప్రా॥ ముదిగొండ వీరభద్రయ్య, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు మెంబర్ సెక్రటరీ శ్రీ జి.ఎస్.ఆర్.సి.వి. ప్రసాదరావు మాట్లాడారు.

ప్రా॥ వీరభద్రయ్య బలిచక్రవర్తి గొప్ప ఉపాసకుడు అన్నారు. అతనిలో ఉన్న అహంకారమనే ఒకే ఒక్క లోపాన్ని సరిచేసి, అతని ఔన్నత్యాన్ని మరింత పెంపొందించే ఉద్దేశ్యంతో శ్రీమహావిష్ణువు వామనరూప ధారిగా దర్శనమిచ్చి అనుగ్రహించారు అన్నారు. వామనావతారానికి అర్చన చేసే సంప్రదాయం ఒక్క కేరళ ప్రాంతంలోనే నేటికీ మిగిలి ఉన్నదన్నారు.

శ్రీ ప్రసాదరావు ప్రశాంతినిలయం కేంద్రంగా శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ కేరళ వరద బాధితులకు సహాయ సహకారాలను అందిస్తున్నదన్నారు. శ్రీ సత్యసాయి సేవాదళ్ సభ్యులు ప్రమాదంలో చిక్కుకున్నవారిని రక్షించడంలో విశేషమైన సేవలను అందించారన్నారు. శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు 25 లక్షల నగదు సహాయాన్ని కేరళ రాష్ట్ర శ్రీ సత్యసాయి ట్రస్టుకు అందించిందన్నారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ మరియు కర్ణాటక సాయి భక్తులు ఆహార పదార్థాలను, త్రాగునీటిని, మందులను తమిళనాడు సాయిభక్తుల సహకారముతో వరద బాధితులకు అందించారన్నారు.

వీరి ప్రసంగానంతరం ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ బాబావారు కేరళను త్యాగభూమిగా వర్ణించారు. భక్తిప్రపత్తులకు ఆటపట్టు, జ్ఞానమునకు పుట్టినిల్లు అన్నారు. అటువంటి పుణ్యభూమిలో జన్మించిన బలి చక్రవర్తి దైవానికి తనను తానే సమర్పించుకున్నాడు అన్నారు. ❖

2018 నవంబరులో ప్రశాంతినిలయంలో జరుగనున్న ఉత్సవాలు

నవంబరు 10 సా॥ 6 గంటల నుండి నవంబరు 11 సా॥ 6 గంటల వరకు

.... ప్రపంచవ్యాప్త అఖండ భజన

నవంబరు 18

.... శ్రీ వేణుగోపాలస్వామి రథోత్సవం

నవంబరు 19

.... మహిళా దినోత్సవం

నవంబరు 22

.... శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ 37 వ స్వాతంత్ర్యోత్సవం

నవంబరు 23

.... భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి 93వ జన్మదినోత్సవం

SRI SATHYA SAI GURUKULAM ENGLISH MEDIUM SCHOOL

ALCOT GARDENS, RAJAMAHENDRAVARAM-533101, ANDHRA PRADESH

(Affiliated to C.I.S.C.E., New Delhi)

Applications on a plain paper in Candidate's *own handwriting* containing complete **BIO-DATA** inclusive of the details of the academic particulars, complete postal address, contact numbers and work experience (if any) along with copies of relevant documents and a recent passport size photograph, are invited from the *Candidates fluent in English* for appointment in 'Sri Sathya Sai Gurukulam English Medium School', Rajamahendravaram – 533 101, in the following post. (Total – 2).

1. Physical Education Teacher (P.E.T.) – 1

2. School Librarian – 1

Qualifications Required:

For Post 1 : Candidate (preferably male) must possess a First class Physical Education Degree (B.P.Ed. / M.P.Ed.) from a Govt. recognised University and must not be more than 32 years.

Scale of Pay: 14860 - - 39540 + D A and H R A

For Post 2: Candidates (preferably male) must hold a First class B.Li.Sc./M.Li.Sc. or Graduate/Post Graduate with Diploma in Library Science from a recognised University and must not be more than 32 years.

Scale of Pay: 8440 - - 24950 + D A and H R A

The last date for the receipt of the applications is **15.10.2018**. Selected candidates have to appear for an interview at their own expenses at short notice.

CORRESPONDENT

Phone No. : 0883 2430989. Email ID : srisathyasaigurukulam@gmail.com

పూర్ణవంద్ర ఆడిటోరియంలో సుప్రీం కోర్టు ప్రధాన న్యాయమూర్తి జస్టిస్ దీపక్ మిశ్రా ప్రసంగం, దివ్యజ్ఞాపికను అందుకుంటున్న ముఖ్య అతిథి, సదస్సుకు హాజరైన ప్రతినిధులు

జస్టిస్ ఎస్.వి. రమణ, జస్టిస్ ధర్మిర్ భండారి, జస్టిస్ అమిత్ రామ్, జస్టిస్ ప్రతిభాసింగ్, జస్టిస్ ఎస్.జె.ముఖోపాధ్యాయ, జస్టిస్ రామసుబ్రహ్మణియమ్, జస్టిస్ సంగీతా థింగ్రా సెహ్గల్, జస్టిస్ టి.బి. రాధాకృష్ణన్, జస్టిస్ హరిశంకర్

జస్టిస్ వెంకటాచలయ్యకు ఘన సన్మానం

ప్రశాంతినిలయంలో 'మానవతావిలువలు - న్యాయవ్యవస్థ'పై సదస్సు

Date of Publication 23rd September 2018

రంగారెడ్డి జిల్లా బాలల సాంస్కృతిక కార్యక్రమం

ఐరోపా సాయి భక్తుల సంకీర్తన

'తిరంగ' - స్వాతంత్ర్య దినోత్సవ కార్యక్రమం

భాషాదంబరం కాదు, భావం ప్రధానం

సృష్టికర్తయైన భగవంతుని జగన్మాతగా ఆరాధించుట మన సంప్రదాయము. పవిత్రమైన హృదయంతో, ఆవేదనతో ప్రార్థన చేస్తే భగవంతుడు పలుకుతాడు. ఊయలలో ఉన్న బిడ్డ ఏడుపు విని తల్లి పరుగెత్తుకొని వచ్చి, బిడ్డను ఒడిలోకి తీసుకొని లాలిస్తుంది. అదేవిధముగా జగన్మాత, జగత్పిత ఆవేదనతో కూడిన పిలుపును విని భక్తులను కాపాడి వారు కోరినదానిని అందిస్తారు. ఒక సాధారణమైన కవరులో పిచ్చి కాగితముమీద వంకరటింకర అక్షరాలతో బిడ్డ వ్రాసిన ఉత్తరమును ఎంతో ఆతురతతో చదివి ఆనందబాష్పాలు రాలుస్తుంది తల్లి, ఆ జాబు ఎంతో ప్రేమతో ఆమె బిడ్డ వ్రాసినది కనుక. ఇతరులెవరైనా అందమైన కవరులో, ఖరీదైన కాగితముపై ముత్యాలవంటి అక్షరాలతో ఆమెను పొగుడుతూ వ్రాసిననూ ఆ జాబు ఆమెకు అంత ఆనందము నివ్వదు. అటులనే భక్తులు ప్రేమతో ప్రార్థించిన జగన్మాత ఆ ప్రార్థనను అందుకొని ఆనందిస్తుంది. భక్తిభావము ప్రధానం, భాషాదంబరము ప్రార్థనలకు అవసరం లేదు. భగవంతునికి కావలసినది హృదయములోనుంచి వచ్చిన ప్రేమ. వెయ్యి తల్లుల ప్రేమకంటే గొప్పది భగవంతుని ప్రేమ.

- బాబా

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.